

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๗

วันศุกร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๕๐ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒
ครั้งที่ ๑ จะมีท่านสมาชิกขอแก้ไขอย่างไร

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกขอแก้ไข ถือว่าที่ประชุมนี้
รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑

ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นระเบียบวาระกระทู้ถาม กระทู้ถามแรก คือ กระทู้ถาม
ด่วนของคุณกิตติรัตน์ ศรีวิสารวาจา ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ผู้ก่อการร้าย
คอมมิวนิสต์ยึดหมู่บ้าน เชียงครับ

นายกิตติรัตน์ ศรีวิสารวาจา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
กิตติรัตน์ ศรีวิสารวาจา กระผมขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ดังต่อไปนี้

ตามที่มิช่าวว่า ผู้ก่อการร้ายได้บุกเข้ายึดอีสานนัมสลิหมหมู่บ้านประกาศชู่จะยกกำลัง
เข้าโจมตีอำเภอ ขยายอาณาเขตเข้ายึดหมู่บ้าน ชัก "ธงแดง" อีกนัมสลิหมหมู่บ้าน ข้าราชการครู

และผู้ใหญ่บ้านอพยพเข้าตัวอำเภอ ข้าราชการต้องมานอนหลบภัยในวังเกอร์รอบตัวอำเภอ คล้ายกับอยู่ในภาวะสงคราม และปล่อยข่าวว่าจะเข้ายึดอีสานในแล้งนี้ เรื่องนี้ได้ก่อให้เกิด ความวิตกหวั่นกลัวในหมู่ประชาชนโดยทั่วไป แต่เนื่องจากรัฐบาลได้แถลงข่าวเท็จจริงบ้างแล้ว กระทบจึงขอตั้งกระทู้ถามโดยสรุปดังต่อไปนี้

๑. ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้บุกเข้ายึดหมู่บ้านนับสิบหมู่บ้าน ในอำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย จริงหรือไม่ ถ้าจริง เป็นหมู่บ้านอะไร จำนวนเท่าใด และเป็นผู้ก่อการร้าย นอกประเทศจริงหรือไม่

๒. ชาวที่ว่าฝ่ายป้องกันของเราขาดการสนับสนุนและขาดการส่งกำลังบำรุงเท่าที่ ควร ไม่ทันต่อสถานการณ์นั้น มีข้อเท็จจริงเพียงใด

๓. รัฐบาลได้เตรียมมาตรการเพื่อป้องกันเหตุการณ์มิให้เกิดขึ้นทำนองนี้อีก โดยประการใด ขอขอบคุณครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ท่านประธานที่ เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนตอบกระทู้ ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ไม่ได้บุกเข้ามายึดหมู่บ้าน ในอำเภอสังขม จังหวัด หนองคาย การปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายครั้งนี้เป็นเพียงการเข้าโจมตีเจ้าหน้าที่และทำลาย ทรัพย์สิน แล้วก็ถอนตัวออกไป ทั้งนี้เพื่อผลในทางโฆษณาชวนเชื่อและแสดงอำนาจให้ราษฎร เกรงกลัว ราษฎรจะได้ให้ความร่วมมือกับผู้ก่อการร้ายในการให้ข่าวสารความเคลื่อนไหวของ เจ้าหน้าที่และให้เสบียงอาหาร หมู่บ้านที่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เข้าปฏิบัติการในครั้งนั้น ระหว่าง วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๑๗ มี ๔ หมู่บ้าน คือ บ้านเทพ บ้านนาบอน บ้านชำเขียง และบ้านนาจิว ซึ่งเป็นหมู่บ้านติดต่อกัน ผู้ก่อการร้ายที่ปฏิบัติการในครั้งนั้นส่วนใหญ่เป็นพวก คอมมิวนิสต์ภายในประเทศ แต่รับการสนับสนุนได้รับอาวุธ เเสบียงอาหารและการฝึกอบรม จากคอมมิวนิสต์ภายนอกประเทศเป็นเวลาติดต่อกันมานานแล้ว

๒. ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์มิได้เข้ายึดหมู่บ้านนาจิว หรือบังคับประชาชนไม่ให้ติดต่อกับบุคคลภายนอกแต่อย่างใด ความเป็นจริงนั้นในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๑๗ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้โอบล้อมสกัดกั้นมิให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ประจำชุดคุ้มครองหมู่บ้าน และเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานีตำรวจนาจิวติดต่อกับหมู่บ้านนาจิวได้ พร้อมกับได้ระดมยิงด้วยอาวุธร้ายแรงไปยังที่ตั้งของฝ่ายเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ได้มีการยิงโต้ตอบสู้กันเป็นระยะๆ แต่เนื่องจากการถูกปิดล้อม ฝ่ายเจ้าหน้าที่กำลังน้อยกว่า เสียเปรียบด้านอาวุธและขาดเสบียงอาหาร ไม่อาจรักษาสถานที่ตั้งต่อไปได้ ดังนั้นในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๑๗ กำลังอาสาสมัครประจำชุดคุ้มครองจึงถอนตัวไปรวมกำลังเพื่อความปลอดภัยและเพื่อกลยุทธ์ในการตีกลับ ทั้งนี้เนื่องจากเห็นว่าในขณะนั้นเสียเปรียบในการต่อสู้ คงเหลือแต่กำลังตำรวจประจำสถานีตำรวจบ้านนาจิว ย่อมไม่อาจปักหลักต่อสู้ต่อไปได้ จึงได้วิงวอนอนุมัติหน่วยเหนือถอนกำลังกลับไปรวมที่อำเภอเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๑๗ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ยังมิได้ทำการเผาสถานีตำรวจและบ้านพักในวันที่เจ้าหน้าที่ถอนตัว แต่ได้ลงมือเผาสถานีตำรวจและชุดคุ้มครองหมู่บ้านนาจิวเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๑๗ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ขณะที่นักเรียนเข้าไปพูดคุยอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นการแสดงอำนาจเพื่อให้ราษฎรเกิดความหวาดกลัว จะสร้างความปั่นป่วนให้แก่ระบบการปกครองก็เป็นได้ ระหว่างที่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้โอบล้อมที่ตั้งของฝ่ายเจ้าหน้าที่ในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๑๗ นั้น ทางกองอำนาจการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์เขตหนองคาย ได้พยายามจัดส่งเสบียงอาหารอาวุธ และกระสุนให้เจ้าหน้าที่ทางเฮลิคอปเตอร์แต่ไม่อาจนำไปส่งในฐานที่ตั้ง เพราะขณะนั้นกำลังทำการยิงโต้ตอบกันอยู่ จึงต้องจัดส่งให้ที่กองบังคับการควบคุมหน่วยหมายย่อยที่ ๑๗ ซึ่งอยู่ไม่ห่างไกลที่เกิดเหตุนัก หลังจากฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้ถอนตัวมารวมกำลังกันได้แล้วก็เตรียมการที่จะเข้าทำการกวาดล้างพวกก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่บ้านนาจิว แต่พวกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์รับซึ่งเผาที่ตั้งของทางราชการเสียก่อน สำหรับผู้รับผิดชอบในการนี้พิจารณาตามสถานการณ์และความจำเป็นประกอบด้วยสภาพการณ์แวดล้อม ไม่น่าจะพิจารณาว่าเป็นความบกพร่องของหน่วยใดและฝ่ายใดได้ การรักษาชีวิตกำลังและขวัญในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไว้ ย่อมมีค่ามากกว่าทรัพย์สินตัวอาคารที่เสียหายไป ขณะนี้ในเขตพื้นที่อำเภอสังขามกำลังเจ้าหน้าที่ผสมและฝ่ายทหารได้เข้าช่วยเหลือกวาดล้างผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในบริเวณหมู่บ้านและ

เขตติดต่อระหว่างอำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย อำเภอปากชม จังหวัดเลย และกิ่งอำเภอ
น้ำโสม จังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นแหล่งช่องสุ่มกำลังของพวกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์อยู่ ฝ่าย
พวกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้สลายตัวหลบหนีจากหมู่บ้านนางัว หมู่บ้านนาบอน บ้านเทา
และบ้านชำเจียงไปหมดแล้ว ไม่มีเหตุการณ์ที่น่าวิตกแต่อย่างไร

๓. โดยที่มีรายละเอียดในคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถึงร้อยเอก สมัย
พันธ์ประสิทธิ์ ก็เลยถือโอกาสเรียนตอบเสียในที่นี้ว่า ร้อยเอก สมัย พันธ์ประสิทธิ์ ปลัดอำเภอ
โทฝ่ายป้องกัน อำเภอสังขม จังหวัดหนองคาย ยังไม่เคยยื่นใบลาออกจากราชการแต่อย่างไร
เป็นแต่เคยปรารภกับผู้บังคับบัญชาว่า จะขอพ้นจากตำแหน่งผู้บังคับการควบคุมหน่วยหมาย
ย่อย ๑๗ เพื่อให้หมุนเวียนให้คนอื่นมาปฏิบัติหน้าที่บ้าง ทั้งนี้ได้ปรารภไว้ก่อนที่จะเกิดเหตุ
การณ์รุนแรงขึ้น มิได้มีสาเหตุจากความน้อยเนื้อต่ำใจแต่อย่างใด เป็นแต่ต้องการจะพักผ่อน
บ้าง ครั้นเมื่อเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น ร้อยเอก สมัย พันธ์ประสิทธิ์ ก็ได้อยู่ประจำปฏิบัติ
หน้าที่ในฐานะผู้บังคับการ ควบคุมหน่วยย่อย ๑๗ เช่นเดิมซึ่งตั้งอยู่บ้านบวย มิได้อยู่ในพื้นที่
ที่มีการปะทะกัน แต่เป็นผู้ควบคุมสั่งการและประสานงานระหว่างชุดคุ้มครองหมู่บ้าน ๔
หมู่บ้านดังที่กล่าวมาแล้ว รัฐบาลได้ถือโอกาสตอบความข้อนี้ก็เนื่องด้วยว่านอกจากท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้ถามไปแล้ว และก็ตอบต่อสภานี้แล้ว หนังสือพิมพ์หลายฉบับได้นำข้อความนี้ไป
ลง จึงขอแถลงเพื่อความแจ่มแจ้งในเรื่องนี้ ส่วนที่ว่าฝ่ายป้องกันอำเภอสังขมไม่ได้รับการ
สนับสนุนจากหน่วยเหนือและฝ่ายอำนวยการปราบปรามแตกแยกความสามัคคีนั้น ไม่เป็น
ความจริง เหตุที่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ต้องถอนตัวไปรวมกำลังเพื่อดำเนินกลยุทธ์ใหม่
นั้น ก็เนื่องจากอุปสรรคในด้านคมนาคม เครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จำ
เป็นจะต้องติดตามแก้ไขเพื่อขจัดอุปสรรคอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงกลวิธีของผู้ก่อการร้าย
ซึ่งทางราชการได้ติดตามแก้ไขปัญหาเหล่านี้เรียบร้อยแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระจุกตามต่อไป เป็นกระจุกถามของคุณถาวร
ชนะภัย ถาม ขาพณา นายกรัฐมนตรี เรื่องการใช้รถประจำตำแหน่งของข้าราชการ เชิญครับ

นายถาวร ชนะภัย : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระจุก
ถาวร ชนะภัย ขอดังกระจุกถาม ถาม ขาพณา นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยการใช้รถยนต์ป้ายดำประจำตำแหน่งของข้าราชการตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นั้น เป็นที่ข้องใจของประชาชนมานานแล้ว แต่ทางราชการก็ยังมีได้ดำเนินการแก้ไขเพื่อสนองตอบเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชนแต่อย่างใด

ปัจจุบัน สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและวิกฤติการณ์น้ำมันในประเทศกำลังอยู่ในภาวะที่ผันผวนอย่างยิ่ง สินค้าเครื่องอุปโภคและบริโภคที่เกี่ยวข้องกับการครองชีพประจำวันก็มีราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ยิ่งเมื่อทางรัฐบาลประกาศขึ้นภาษีอากรสินค้าหลายชนิดรวมทั้งภาษีน้ำมัน ภาษีผลิตภัณฑ์น้ำมัน และอัตราภาษีรถยนต์ ประชาชนก็ได้รับความเดือดร้อนและกระทบกระเทือนหนักยิ่งขึ้นไปอีก

ทางรัฐบาลและองค์การ ตลอดจนศูนย์ต่าง ๆ ได้พยายามเรียกร้องเชิญชวนให้ประชาชนได้พร้อมใจกันประหยัดโดยทุกวิถีทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประหยัดน้ำมันเพื่อจะได้ช่วยกันพยุงฐานะทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ แต่ฝ่ายประชาชนยังมีความข้องใจว่าทางด้านรัฐบาลและส่วนราชการนั้น ได้เริ่มการประหยัดอย่างแท้จริงด้วยความเสียสละ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติอย่างไรบ้าง

ในฐานะที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสุดของฝ่ายบริหารและของข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรม และมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของส่วนราชการนั้น ๆ ร่วมอยู่ด้วย กระผมจึงขอประทานกราบเรียนถามว่า

๑. ในสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทางรัฐบาลได้สั่งการให้หน่วยราชการต่าง ๆ ได้มีการประหยัดน้ำมันไปแล้วอย่างไรบ้าง

๒. เรื่องรถยนต์ป้ายดำประจำตำแหน่งของข้าราชการ ได้วางกฎเกณฑ์การนำไปใช้เพื่อราชการอย่างเดียว หรือเพื่อกิจการอย่างอื่นด้วย ซึ่งหมายรวมถึงการใช้ในกิจการของครอบครัวในทุกโอกาส ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่บางท่านมีรถประจำตำแหน่งแล้วยังมีรถของทางราชการไปเก็บไว้ใช้ที่บ้านเกินกว่า ๑ คัน

๓. ในขณะที่รถราชการประเภทอื่น เช่น รถยนต์ส่วนบุคคลต้องมีเครื่องหมายสังกัด ทำไมรถป้ายดำประจำตำแหน่งจึงไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ที่แสดงว่าเป็นรถของราชการ

๔. การใช้น้ำมันจากบส่วนกลาง ซึ่งตามปกติจะตั้งบไว้สูงเพื่อนำไปเจือจางให้ แก่รถยนต์ประจำตำแหน่ง ทางราชการจะมีวิธีป้องกันการใช้น้ำมันมิให้รั่วไหลอย่างไรบ้าง

๕. เท่าที่เคยปฏิบัติมา เมื่องบประมาณของน้ำมันส่วนกลางเหลือใช้ในตอนสิ้นปีทำไม่หน่วยราชการจะต้องเบิกใช้ให้หมด บางรายได้ใช้วิธีฝากไว้ที่ปั้มเพื่อเตรียมไว้ใช้ประโยชน์ ส่วนตนและครอบครัว โดยมีการตกลงกันเป็นการภายในระหว่างปั้มกับผู้ใช้ในหน่วยราชการ นั้น พฤติกรรมดังกล่าวนี้ ๆพณฯ ได้มีโอกาสทราบบ้างหรือไม่ และจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไร ทำให้ไม่จึงไม่เอาเงินคืนคลังเพื่อการประหยัดงบประมาณของราชการแผ่นดินและจะได้นำไปใช้ในงบประมาณปีต่อไป

๖. พฤติกรรมอันเป็นการเบียดบังทรัพย์สินของรัฐแบบนี้ เข้าข่าย "ทุจริตต่อหน้าที่" ในแง่กฎหมายหรือไม่ หรือมีความผิดอย่างไรในทางอาญา ขอบคุณครับ

พลโท แสวง เสนาณรงค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม แสวง เสนาณรงค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐบาลขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เกี่ยวกับการประหยัดน้ำมัน รัฐบาลได้สั่งการไปแล้วหลายประการ ดังนี้ ประการแรก คณะรัฐมนตรีมีมติตามหนังสือเวียนของสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ เรื่องน้ำมันสำหรับรถประจำตำแหน่ง โดยสั่งการให้ผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง เป็นผู้จ่ายค่าน้ำมันเองแม้จะใช้รถประจำตำแหน่งในหน้าที่การงานก็ตาม

ประการที่ ๒ คณะรัฐมนตรีมีมติตามหนังสือเวียนของสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๑๖ เรื่องความจำเป็นในการใช้มาตรการเพื่อประหยัดน้ำมัน โดยสั่งการให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจประหยัดการใช้น้ำมันและกระแสไฟฟ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

ประการที่ ๓ คณะรัฐมนตรีมีมติตามหนังสือเวียนของสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๖ เรื่องปัญหาการขาดแคลนน้ำมันเตา โดยสั่งการให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจงดการใช้แสงสว่างและเครื่องปรับอากาศให้เหลือเท่าที่จำเป็น และปิดเมื่อไม่

ใช้ห้อง กับให้สำรวจการใช้กระแสไฟฟ้าทุกเดือนเพื่อเป็นการกวดขันให้มีการประหยัด

ตามคำถามข้อที่ ๒ เรื่องรถประจำตำแหน่งของราชการนั้น ข้อก็บ่งอยู่แล้วว่าเป็นรถประจำตำแหน่ง คือจัดให้แก่ข้าราชการพลเรือน ชั้นพิเศษหรือเทียบเท่าขึ้นไปซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ หลักเกณฑ์ที่วางไว้เดิมตามระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องการใช้และรักษารถยนต์นั้น พ.ศ. ๒๕๐๑ ข้อ ๑๑ กำหนดว่าการใช้รถประจำตำแหน่งให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ดำรงตำแหน่ง และข้อ ๑๒ กำหนดว่าผู้ใช้รถประจำตำแหน่งเป็นผู้จ่ายค่าน้ำมันเอง เว้นแต่ใช้ในหน้าที่การงานเช่นเดียวกับรถส่วนกลาง ดังนั้นนอกจากใช้เพื่อราชการโดยตรงแล้ว อาจใช้รถประจำตำแหน่งในเรื่องที่เกี่ยวเนื่องกับราชการได้ด้วยเช่นไปในงานราชพิธี งานรัฐพิธี งานของทางราชการต่าง ๆ เช่นงานรับรอง งานต้อนรับตามธรรมเนียมประเพณีแห่งสังคม แต่อย่างไรก็ดี เมื่อรัฐบาลนี้เข้ามารับตำแหน่งก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับยานพาหนะของทางราชการเสียใหม่ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๑๖ ที่ว่าข้าราชการผู้ใหญ่บางท่านมีรถราชการเก็บไว้ใช้ที่บ้านเกินกว่า ๑ คันนั้น เป็นเรื่องข้อเท็จจริง ทางราชการไม่ประสงค์ให้เป็นเช่นนั้น

ตอบข้อที่ ๓ เรื่อง รถประจำตำแหน่งไม่มีเครื่องหมายแสดงว่าเป็นรถของทางราชการนั้น ความจริงมีป้ายยกเว้นภาษีปิดอยู่หน้ารถเป็นเครื่องแสดงว่าเป็นรถของทางราชการอยู่ส่วนหนึ่งแล้วเป็นป้ายคาดสีแดง แต่การที่จะให้มีเครื่องหมายสิ่งใดอีกรัฐบาลขอรับไปพิจารณาหาความเหมาะสมก่อน

ตอบคำถามข้อที่ ๔ เรื่องตั้งงบประมาณค่าน้ำมันเชื้อเพลิงไว้สูงเพื่อนำไปเจือจางให้แก่รถประจำตำแหน่งนั้น กระทำไม่ได้อยู่แล้วตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ เรื่องน้ำมันสำหรับรถประจำตำแหน่งโดยสั่งการให้ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งจ่ายค่าน้ำมันเอง ถ้าผู้ใดกระทำก็นับว่าเป็นความผิด วิธีป้องกันนั้นทางราชการมีสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินคอยตรวจสอบอยู่เป็นประจำว่ารถประจำตำแหน่งคันใดบ้างเติมน้ำมันแล้วเบิกเงินหลวง ซึ่งเมื่อตรวจพบก็จะเรียกเงินคืนทุกราย และอาจถูกพิจารณาโทษทางวินัยได้เมื่อไม่มีเหตุผลพอสมควร

ตอบคำถามข้อที่ ๕ เรื่องเบิกน้ำมันเหลือใช้ตอนสิ้นปีนำไปฝากไว้ที่บิ๊มเพื่อใช้ส่วนตัวและครอบครัวนั้นรัฐบาลยังไม่เคยได้ยินเลย จึงใคร่ขอขอบคุณที่แจ้งให้ทราบโดยกระทู้ถาม แต่อย่างไรก็ดีขอเรียนว่าน้ำมันที่ทางราชการใช้เป็นน้ำมันขององค์การเชื้อเพลิงเท่านั้น ถ้าท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องให้แน่ชัด วิธีการแก้ไขจะไม่ยากคือดำเนินการสภากส่วนทางตัวผู้กระทำผิดลงโทษ

ตอบคำถามข้อสุดท้ายที่ถามว่าพฤติกรรมอันเป็นการเบียดบังทรัพย์สินของรัฐแบบนี้เข้าข่ายทุจริตต่อหน้าที่ในแง่กฎหมายหรือไม่ หรือมีความผิดอย่างไรในทางอาญานั้น ขอตอบว่ากรมใดจะผิดกฎหมายใดหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไป ขอขอบคุณ
นายปิ่นชาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระทู้ถามต่อไป เป็นกระทู้ถามของคุณจำลอง เทวารุทท บรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เรื่องจำนวนของผู้เสียชีวิตในวันมหาวิปโยค

นายจำลอง เทวารุทท : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจำลอง เทวารุทท ขอตั้งกระทู้ถามว่ากรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการขอทราบจำนวนผู้เสียชีวิตในวันมหาวิปโยค ด้วยเมื่อวันที่ ๑๔.๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ ซึ่งเป็นวันประวัติศาสตร์ในยุคปัจจุบันของชาติไทย โดยการนำของนิสิต นักศึกษา นักเรียนอาชีวะนักเรียนจากสถาบันต่างๆ และประชาชนร่วมกันเรียกร้องให้มีรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นหลักในการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตยจนบังเกิดความสำเร็จสมความมุ่งหมายและปรากฏเกียรติชื่อเสียงแพร่สะพัดไปทั่วโลก แต่ในการเรียกร้องครั้งนี้ปรากฏว่ามีการสูญเสียชีวิตและรัฐบาลยังมิได้ยืนยันจำนวนผู้เสียชีวิตเป็นทางราชการ แม้จะมีสื่อมวลชนเสนอข่าวบ้างแต่ก็เป็นข่าวที่ไม่แน่ชัดและไม่ยืนยันทำให้เกิดข่าวลือไปหลายกระแส เป็นต้นว่า นิสิต นักศึกษา นักเรียนและประชาชนได้สูญหายไปในวันนั้นอย่างไม่มีร่องรอยเป็นต้นฉะนั้น

จึงใคร่ขอทราบ ว่า จำนวนผู้เสียชีวิตในวันประวัติศาสตร์ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า "วันมหาวิปโยค" นั้น มีผู้เสียชีวิตจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด โดยขอให้แยกดังนี้

๑. นิสิตชาย - หญิง

๒. นักเรียนอาชีวะชาย - หญิง
๓. นักเรียนจากสถาบันทั่วไปชาย - หญิง
๔. ข้าราชการชาย - หญิง และ
๕. ประชาชนชาย - หญิง

ทั้งนี้ มีจำนวนประเภทละเท่าใด รวมทั้งสิ้นเท่าใด และใครเป็นผู้รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ดังกล่าว ขอขอบคุณ

นายอุดม โปษะกฤษณะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม อุดม โปษะกฤษณะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตทั้งสิ้น ๔๗๔ คน

๒. จำนวนผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น ๖๕ คน เป็นชาย ๖๒ คน เป็นหญิง ๓ คน แยกประเภทได้ดังนี้คือ นิสิต นักศึกษา ชาย ๕ คน หญิงไม่มี นักเรียนอาชีวะ ชาย ๘ คน หญิงไม่มี นักเรียน ชาย ๔ คน หญิงไม่มี ข้าราชการพลเรือน ชาย ๓ คน หญิงไม่มี ข้าราชการตำรวจ ชาย ๔ คน ข้าราชการทหาร ไม่มี ประชาชน ชาย ๓๒ คน หญิง ๓ คน นักบวช เณร ๑ รูป ยอดผู้เสียชีวิตที่ได้มาทั้งหมดนี้ ได้มาจากโรงพยาบาล ๑๔ แห่ง ภายในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการรักษาพยาบาลในวันที่เกิดเหตุ ทั้งหมดมีหลักฐานจากมรณบัตรที่ทางโรงพยาบาลได้แจ้งและทำสำเนาส่งมา รวมทั้งการสอบสวนของท่านรัฐมนตรีช่วยและผมเอง ซึ่งได้ไปดูศพด้วยตนเองทุกราย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๔ เป็นเรื่องที่ค้างการพิจารณา จากการประชุมคราวก่อน ได้แก่ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของคุณเล็ก วานิชองกูร เป็นผู้เสนอเชิญคุณเล็กครับ

(สำเนา)

รับที่ ๑๕๐/๒๕๑๗ วันที่ ๑๘ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๘ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาได้แนบ
ต้นร่างหลักการและเหตุผลประกอบร่างข้อบังคับมาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

เล็ก วานิชยังกูร

(นายเล็ก วานิชยังกูร)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

อุษา พิมพ์

Handwritten signature ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ เพื่อให้คณะกรรมการของสภาสามารถกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะได้ด้วย

เหตุผล

เนื่องด้วยข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ ระบุหน้าที่ของกรรมการไว้ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาอาจต้องมีการวินิจฉัย

โดยที่สภาพการณ์ในปัจจุบัน ประชาชนมุ่งมองบทบาทของสภานิติบัญญัติไว้ค่อนข้างมากว่าจะสามารถทำหน้าที่ได้กว้างขวางตามครรลองประชาธิปไตย ตลอดจนฝากความหวังไว้ว่าสภานิติบัญญัติจะพิจารณาแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติ

ดังนั้นเพื่อให้สภานิติบัญญัติสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวโดยคณะกรรมการ จึงเห็นควรระบุหน้าที่ของคณะกรรมการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้คณะกรรมการมีโอกาสประชุมปรึกษาพิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริง หาข้อมูล รวมทั้งความคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและในการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่สมควรต่อไป

ร่าง

ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ สภานิติบัญญัติแห่งชาติตราข้อบังคับการประชุมของสภาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๖ แห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๖ สภาอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อให้กระทำกิจการ และพิจารณาสอบสวน เรื่องใดๆ อันอยู่ในวงงานของสภาหรืออันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยจะกำหนดให้เป็น คณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญก็ได้

คณะกรรมการสามัญประกอบด้วยบุคคลซึ่งสภาเลือกตั้งจากสมาชิกของสภา เท่านั้นส่วนคณะกรรมการวิสามัญจะเลือกตั้งจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกด้วยก็ได้”

ประกาศ ณ วันที่ พุทธศักราช ๒๕๑๗

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ลงชื่อ)

เล็ก วณิชอังกร ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) วินิจ ว่างตาล แรม พรหมไบบล บุญยประสพ สมพร กลิ่นพงษา เพทาย อมาตยกุล
 มารุต บุญนาค ไพจิตร เอื้อทวิกุล อมร จันทรสุมบุรณ์ ประมวล กุลมาตย์ จรุณ
 สุภาพ สนิท เอกชัย ถนัดศรี สวัสดิวัฒน์ นต. กำธน สินธวานนท์ ประพันธ์ศักดิ์
 กมลเพชร แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ นิสสัย เวชชาชีวะ นิติวัดย์ เกษมศรี เกษม
 จาติกวณิช เซาว์ ณ ศิลวัฒน์ กิตติรัตน์ ศรีวิสารวาจา ประกายเพชร อินทุไศภณ
 สิงห์โต จ่างตระกูล ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

อุษา พิมพ์

//ค.น. ทาน

นายเล็ก จานิชอังกูร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๗๖ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ เพื่อให้คณะกรรมการของสภาสามารถกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะได้ด้วย

กระผมมีเหตุผลดังต่อไปนี้ เนื่องด้วยข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๗๖ ระบุหน้าที่ของกรรมการไว้ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาอาจต้องมีการวินิจฉัยและโดยที่สภาวการณ์ในปัจจุบัน ประชาชนได้มุ่งมองบทบาทของสภานิติบัญญัติไว้อย่างมากกว่า จะสามารถทำหน้าที่ได้กว้างขวางตามครรลองประชาธิปไตย ตลอดจนฝากความหวังไว้ว่าสภานิติบัญญัติจะพิจารณาแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติได้

ดังนั้น กระผมจึงได้เสนอร่างนี้มาเพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวโดยผ่านคณะกรรมการจึงเห็นควรระบุหน้าที่ของคณะกรรมการในข้อ ๗๖ นั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้คณะกรรมการมีโอกาสประชุมปรึกษาพิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริงหาข้อมูล รวมทั้งความคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและในการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อไป

กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ในร่างนี้กระผมเรียนเพิ่มเติมข้อความจากที่ว่า ในวงงานของสภา แล้วก็เพื่อให้พิจารณาเรื่องนี้อาจจะเป็นสาระสำคัญประโยชน์ได้เท่านั้นค่าเดียว ทั้งนี้ขอเสนอให้ร่างการแก้ไขนี้เป็นหน้าที่ของที่ประชุมสภาแห่งนี้ ถ้าหากท่านทั้งหลายเห็นด้วยได้โปรดสนับสนุนว่า ควรจะแก้ไขถ้อยคำประการใด ก็สุดแล้วแต่ครับ

นายทวี แร่งขำ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีส่วนที่เกี่ยวข้องมากที่สุดอยู่ผู้หนึ่งในการร่างข้อบังคับนี้ จึงใคร่ขอประทานกราบเรียนเพื่อประกอบการพิจารณาของสภาตามญัตติของผู้เสนอ ความจริงในประเด็นที่ท่านสมาชิกเสนอแก้ไขเพิ่มเติมนับว่าเป็นประเด็น

สำคัญในหลักการเกี่ยวกับการดำเนินการในระบบรัฐสภา ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่ทำได้อย่างที่ ท่านสมาชิกเสนอแล้วไซ้ร ก็นับว่าข้อบังคับนี้ที่ร่างไว้เดิมอาจเป็นข้อบังคับที่ขาดตกบกพร่องอย่างมาก แต่โดยที่การร่างข้อบังคับของสภานั้น ท่านประธานที่เคารพ ก็ต้องอาศัยรัฐธรรมนูญเป็นหลัก ตั้งในคำปรารภเบื้องต้นของข้อบังคับก็ต้องอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ ซึ่งความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ มีกำหนดไว้ชัดเจนว่าให้ดำเนินการประการใด กระผมขอประธานอนุญาตอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ วรรคสอง "ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภาและกรรมาธิการ วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ การเสนอญัตติ การอภิปราย การลงมติ การตั้งกระทู้ถาม การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่" นื่องขอบของข้อบังคับที่เราดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ก็ย่อมจะอยู่ในวงขอบตามมาตรา ๘ ที่กระผมได้เรียนเสนอนั้น ทั้งนี้ประเด็นสำคัญที่ท่านสมาชิกได้แก้ไขเพิ่มเติมจากข้อบังคับเก่าก็มีเดิมความว่า "สภาอาจตั้งคณะกรรมการ เพื่อให้กระทำกิจการ และพิจารณาสอบสวน เรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา" ซึ่งเป็นความเดิม เพียงแค่นี้ก็ย่อมจะอยู่ภายในวงขอบของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ อย่างที่ว่า ที่นี้ท่านสมาชิกขอเดิมว่า "หรืออันเป็นประโยชน์ต่อ สาธารณะ" อันนี้เป็นปัญหาที่ว่า ข้อบังคับนั้นจะมีความที่ปรากฏอยู่ตามที่ว่านี้ได้หรือไม่ นี่เป็นประเด็นสำคัญซึ่งในหลักการแล้วในการปกครองระบอบรัฐสภานั้น ปัญหาอยู่ที่ว่าการ ดำเนินการของสภานั้นก็ย่อมอยู่ภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่หรือวงการของสภานิติบัญญัติ ก็ปัญหาสมมติว่า จะตั้งประเด็นว่าเราจะเดิมความเช่นนั้นเพื่อประสงค์อันใด ท่านสมาชิกก็ได้ไขความว่า เพื่อจะได้มีคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ในสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการแก้ไขป้องกัน หรือว่าการเสนอนั้นปัญหาอย่างว่านั้นนั้น ถ้าเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการที่จะแก้ไขวิกฤติการณ์หรือว่าป้องกันเหตุร้ายหรือเพื่ออะไร ๆ นั้นมีผู้กระทำอยู่หรือไม่ ในระบอบนี้เรามีการดำเนินการปฏิบัติอยู่ ๓ ทางคือ ทางสภานิติบัญญัติเป็นสภาร่างกฎหมาย คณะรัฐมนตรีเป็นคณะผู้บริหารงานราชการ และทางตุลาการ ดำเนินการตุลาการถ้าเป็นปัญหาในการที่จะดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชนในการที่จะดำเนินการต่าง ๆ นั้น เข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีตามรูปของปัจจุบันนะครับ เพราะ

ฉะนั้นปัญหาถ้าเราเติมขึ้นเช่นนี้มันจะเป็นการสับสนในอำนาจหน้าที่หรือไม่ ขอท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดพิจารณาด้วยจะเกิดการขัดแย้งกันหรือไม่ จะเกิดการที่ว่ามี การปฏิบัติอยู่ ๒ ทาง แล้วก็มีข้อที่จะให้เกิดความก้าวร้าวซึ่งกันและกันหรือไม่ เพราะในหลักของการดำเนินการในระบอบรัฐสภานั้น และเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่แล้ว ๆ มานั้นมุ่งมันที่จะให้ผู้ใช้อำนาจอธิปไตยของประชาชนทั้ง ๓ ฝ่ายนั้นมีส่วนที่สมดุล มีส่วนที่คานกัน และดุลกันอย่างนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นปัญหานี้เป็นปัญหาหนึ่งของผู้ร่างข้อบังคับเพิ่มเติมหรือเติม ๆ ก็ได้คำนึงถึงอยู่เสมอที่จะไม่ให้มีวิธีการที่จะให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างผู้ใช้อำนาจอธิปไตยทั้ง ๓ ฝ่าย นี่เป็นประเด็นสำคัญ ข้อบังคับที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันนี้นั้นก็จะต้องเป็นข้อบังคับที่จะเป็นแบบฉบับในการดำเนินการของรัฐสภาต่อไป เพราะฉะนั้นก็ควรที่จะตระหนักในความสำคัญว่าข้อบังคับนั้นจะต้องมีไว้ トラไว้ โดยยึดหลักที่ถูกต้อง ความจริงนั้นถ้าสภาหรือจะให้สภามีอำนาจหน้าที่เพิ่มพูนจากวงการของรัฐสภาแล้วตามรัฐธรรมนูญแล้ว ไม่ใช่แก้ที่นี้ ต้องแก้ในรัฐธรรมนูญ ให้มีบท ให้มีอำนาจที่จะเกิดอำนาจที่ว่ามันได้ เพราะฉะนั้นตามความเห็นของกระผมเห็นว่าสภานี้ก็จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่คณะรัฐมนตรีเสนอมาดู ถ้าสมาชิกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสภานิติบัญญัติควรมีอำนาจหน้าที่ดังว่านั้นแล้วไซ้ร ก็ควรจะได้ปรับหรือแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นเช่นนั้น แต่จะควรหรือไม่ควรนั้นเป็นอีกปัญหาหนึ่งคราวนี้ว่าถึงว่า ถ้าหากว่าในขอบเขตของวงการรัฐสภาแล้วมีการปฏิบัติที่จะดำเนินการให้สมประสงค์ดังที่ท่านสมาชิกว่าได้หรือไม่ กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่าถ้ามีเรื่องในวงการของรัฐสภา เช่นว่ามีญัตติที่เกิดขึ้นมากก็ดี หรือมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติอันใดก็ตามท่านประธานก็ย่อมทราบถ้าญัตตินั้นหรือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นมีข้อเท็จจริงสับสน มีข้อเท็จจริงที่ควรจะได้มีการสอบสวนพิจารณา มีข้อเท็จจริงที่จะได้สำรวจมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยของสภาในการที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือไม่นั้นสภาก็อาจที่จะตั้งกรรมาธิการสอบสวนพิจารณาก่อนรับหลักการได้ นี่ก็เป็นทางหนึ่งตามวิถีทางที่พึงกระทำได้อยู่แล้ว หรือว่าถ้ามีเรื่องอันควร ถ้าหากว่าอยู่ในวงขอบหน้าที่ของสภาแล้ว ข้อบังคับเดิมก็มีได้ปิดประตูกีดกันที่จะมิให้ตั้งกรรมาธิการคณะอื่นขึ้นอีกได้ตามข้อบังคับที่ตราไว้ นั้น กระผมจึงมีความเห็นว่าทั้ง ๆ ที่เห็นในเจตนาคติของผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าต้องการที่จะให้สภามีหน้าที่และมีอำนาจหรือกระทำการให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น

ขึ้น และก็เป็นที่เจตนาดี แต่การดำเนินการปฏิบัติอย่างว่านั้นก็ควรจะคงอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ตน เพราะฉะนั้นในขณะที่กระผมจึงเห็นว่ายังไม่ควรที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามนัยที่ว่านี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณดำรงครับ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติวาระนี้ความจริงเข้าระเบียบวาระเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว และผมเองเป็นคนที่เสนอท่านประธานขอให้เลื่อนมาประชุมในวาระนี้ เพราะว่าการที่จะให้สมาชิกสภาทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ได้แสดงเจตนาarmiในข้อเสนอลงแก้ไขข้อบังคับคราวนี้กันอย่างเต็มที่ รวมทั้งต้องการที่จะให้ทางฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญของฝ่ายบริหารได้นั่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วย เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อตะกี้ก็ได้กล่าวไว้ เพราะว่าถ้าเราจะพิจารณาถึงว่าสภานี้มีหน้าที่สำคัญที่สุดในการที่จะพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่จะใช้ต่อไปแล้วละก็ การพิจารณาข้อบังคับก็จะเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน เพราะว่าข้อบังคับการประชุมของรัฐสภานั้นก็คืออนุรัฐธรรมนูญนั่นเอง เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะบัญญัติสิทธิและอำนาจหน้าที่ของสภานี้ รวมทั้งการที่จะบัญญัติถึงความสัมพันธ์ที่สภานี้จะมีต่อฝ่ายบริหาร หรือแม้แต่ประชาชนทั่วไป กล่าวง่าย ๆ สมมติว่าถ้าเผื่อว่าเราจะตีความกันว่าสภานี้หรือกรรมาธิการของสภานี้มีอำนาจในการสอบสวน การสอบสวนนี้จะกินความเพียงใด ถ้ากินความถึงการสอบสวนซึ่งสมมติว่าถ้าจะมีกรณีน่าเชื่อว่ามี การทุจริตเกิดขึ้นในกระทรวงทบวงกรมอย่างใดอย่างหนึ่ง กรรมาธิการของสภานี้จะมีอำนาจในการจะเรียกเจ้าหน้าที่ของฝ่ายรัฐบาลมาดำเนินการสอบสวนเพียงใด จะเรียกถึงขั้นรัฐมนตรีมาสอบสวนให้การต่อหน้าคณะกรรมการเพียงไร ในแง่ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของประชาชนก็ยังมีอีกเราอาจจะต้องเรียกประชาชนมาให้ถ้อยคำต่อหน้ากรรมาธิการ แต่ว่าถ้าเผื่อประชาชนเขาไม่มาจะว่อย่างไร จะมีอำนาจตามกฎหมายที่จะไปลงโทษเขาหรือไม่อย่างไร หรือจะต้องออกกฎหมายว่าเพื่อการนั้นหรือไม่ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณากันโดยรอบคอบ ในข้อเท็จจริงนั้นผมคิดว่ามาตราที่หรือข้อนี้ที่ขอแก้ไขในขณะนี้ เป็นข้อที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในจำนวนข้อบังคับทั้งหลายที่มีอยู่ทั้งหมด ผมคิดว่าในการพิจารณาเรื่องนี้จะต้องพิจารณาถึงความหมายของระบบรัฐสภา ระบบรัฐสภานั้น สภา

หรือรัฐสภาย่อมมีอำนาจหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ นั้นหมายความว่า การออกกฎหมาย แต่ว่าในขณะที่เดียวกันรัฐสภาย่อมมีหน้าที่ในการที่จะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน อันนี้แหละครับเป็นข้อโต้แย้งกันมาตลอดเวลา และท่านสมาชิกซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้อาจจะคิดว่าสภาก่อน ๆ หรือบรรดาสมาชิกสภาก่อนนั้นมิได้พิจารณากันในเรื่องนี้เลยเสียหรือ ช่างปล่อยให้ประเด็นเรื่องนี้ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของรัฐสภานั้นล่วงเลยมาจนถึงเวลา ๔๐ ปีฉะนั้นหรือความจริงนั้นปัญหานี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการแย่งอำนาจกันระหว่างฝ่ายบริหารกับนิติบัญญัติตลอดมา ฝ่ายบริหารไม่เต็มใจในการที่จะให้รัฐสภา มีอำนาจ หรือสิทธิ อำนาจมากขึ้นในการกระทำใด ๆ ฝ่ายบริหารรู้สึกว่าการอย่างยิ่ง ต้องการอยู่อย่างเดียว คือ ให้สภาประชุมที่นี้แล้วก็ตั้งกระทู้กันไป ชักถามกันไป ๓ เพลงตกม้าตาย หรือ ๑ เพลงตกม้าตาย แล้วก็เลิกกันไป การทำงานของรัฐสภานอกจากบนฟลอร์ (floor) นี้แล้ว บนพื้นที่สภานี้แล้วไม่มีอื่น นอกจากการประชุมกรรมธิการเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้นในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สภาผู้แทนของเราหรือรัฐสภาไม่ได้มีการพิจารณากันมาตลอดในข้อเท็จจริง อย่างเมื่อคราวที่แล้วเราพิจารณากันถึงเรื่องกฎหมายข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติก็เป็นก้าวหนึ่งในการที่จะแยกอำนาจนิติบัญญัติออกจากฝ่ายบริหาร ในสภาชุดที่แล้วก็มีการพิจารณาในเรื่องนี้ หยิบยกขึ้นมาพิจารณาอย่างไม่เป็นทางการ รวมทั้งพิจารณาถึงอำนาจการสอบสวนของคณะกรรมการด้วย แต่ก็สภาพการเมืองในขณะนั้นมิได้อำนวยให้แก่การพิจารณา ที่นี้มาพิจารณากันถึงคำว่าสิทธิอำนาจของกรรมธิการที่ว่าตามข้อนี้ ข้อนี้บอกว่าคณะกรรมการมีอำนาจในการที่จะดำเนินการสอบสวนกิจการที่อยู่ในวงงานของสภาในเรื่องนี้ นะครับ ตลอดเวลาฝ่ายบริหารได้ตีความว่าเมื่อสภา มีอำนาจนิติบัญญัติวงงานของสภาคือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติซึ่งเป็นการพิจารณาที่แคบอย่างยิ่งในความเห็นของผม เพราะว่าการพิจารณาร่างกฎหมายหรือการพิจารณากฎหมายที่จะใช้เป็นกฎหมายของแผ่นดินนั้นไม่ควรจะจำกัดอยู่เฉพาะการอภิปรายในสภา ในเมื่อมีผู้หนึ่งผู้ใดเสนอกฎหมาย ร่างกฎหมายเข้ามาแล้ว แต่ควรจะมีความหมายถึงอำนาจในการที่คณะกรรมการจะดำเนินการสอบสวนหรือค้นคว้าข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ก่อนที่จะเข้ามาสู่ที่ประชุมในรัฐสภา การสอบสวนนั้นควรจะรวมหมายถึงการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ในแขนงวิชาการต่าง ๆ หรือในแขนงกลุ่มชนต่าง ๆ มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ แต่อันนี้เราก็มิได้กระทำกัน ในแง่การสอบสวนที่จะสอบสวนการบริหารในแง่ของการควบคุม

การบริหารราชการแผ่นดินก็ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการธิการของสภาตลอดเวลา ๔๐ ปีนี้ได้ดำเนินการในทางใดที่มีความหมายในทางเช่นนี้ อาจจะมีเพียงครั้งเดียว ถ้าผมจำได้ไม่ผิดก็คือรัฐสภาในสมัยหนึ่งได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณาสอบสวนหลวงประดิษฐมนูธรรม ว่ามีกิจการมีความผิดทางการเมืองเป็นอย่างไรเท่านั้นเองและหลังจากนั้นมิได้มีประเพณีอันนี้กันต่อมาอีก ผมยังคิดว่าการตีความในวงงานของรัฐสภานั้นควรจะตึงตื่อความ

๑. การร่าง การมีหน้าที่ในการตามพระราชบัญญัตินั้นควรจะหมายถึงการศึกษา ค้นคว้าหาข้อเท็จจริงและเรียกประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำเพื่อพิจารณาว่ามีทางเลือกอย่างไร สำหรับสภานี้ที่จะตัดสินใจ เพราะสภานี้และคณะรัฐมนตรีนั้นในแง่หนึ่งก็คือผู้ตัดสินใจเท่านั้น

ในแง่ที่ ๒ การสอบสวนอีกข้อหนึ่งก็คือว่า ในเมื่อปรากฏพฤติการณ์ว่ามีพฤติการณ์ที่น่าสงสัย หรือว่าไร้สมรรถภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน คณะกรรมการควรจะมียอำนาจในการที่จะเรียกเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารมาให้ถ้อยคำหรือเรียกเอกสารทั้งหลายมาให้คณะกรรมการ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ ผมเคยอยู่ฝ่ายค้านมาเก่า ผมทราบดีว่า การควบคุมการบริหารนั้นยากเย็นเพียงใด เช่นว่าต้องการจะทราบว่าบัดนี้มีข่าวการทุจริตกันในกรมใดกรมหนึ่ง ผมเองไม่มีความสามารถ หรือฝ่ายค้านแทบจะไม่สามารถทำอะไรเลยที่จะทราบข้อเท็จจริงว่ามี การดำเนินการกันถูกต้องตามระเบียบแบบแผน อย่างไรหรือไม่ หรือกระทั่งระเบียบประมวลมันมีอยู่อย่างไร คณะกรรมการฝ่ายค้านและคณะกรรมการเอง สมาชิกรัฐสภาทั้งหลายก็ต้องวิ่งค้นคว้ากันด้วยตนเอง บางทีเราต้อง ขอรุขานโทษ ขอรเรียนให้สภานี้ว่าเกือบจะเรียกว่าดำเนินการจารกรรมเพื่อให้ได้เอกสารหรือหนังสือลับต่างๆ ที่ฝ่ายบริหารหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารได้กระทำไป มีอยู่บ่อยๆ ที่ฝ่ายค้านได้นำเอาเอกสารที่ไม่เปิดเผยโดยการจารกรรมนี้แหละครับ โดยการไปขอมมาจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาอ่านในสภานี้ซึ่งปรากฏกันอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อความว่าคณะกรรมการนั้นมียอำนาจในการสอบสวนการทุจริต หรือการบริหารราชการที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือสิ่งใดก็ตามที่เราต้องการจากฝ่ายบริหาร เราก็ควรที่จะตีความให้อ่านจางในข้อนี้ไว้ หรือเจตนารมณ์ในข้อนี้ไว้

ในประการต่อไป การสอบสวนเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์ที่เป็นประเด็นในวันนี้ นั้น ผมก็คิดว่าคณะกรรมการการควรมีอำนาจในการที่จะกระทำได้ แต่ผมอยากใคร่จะเรียนความหมายให้ทราบว่าเป็นข้อเท็จจริงเท่าที่ได้ประสบมาหรือศึกษามา ในการดำเนินงานของรัฐสภาในต่างประเทศนั้นคณะกรรมการของรัฐสภานั้น ก็ไม่ค่อยจะได้ปรากฏหรือครบที่ จะมานั่งประชุมกันเฉยๆ เฉพาะตัวคนไม่กี่คนครับ ๑๐ คน ๒๐ คนเพื่อพิจารณาเรื่องหนึ่ง เรื่องใด ปกติจะต้องเชิญบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง อาจจะมีปัญหาในเรื่องสังคมเศรษฐกิจอะไรต่างๆ ที่จะเชิญบุคคลภายนอกมาให้ถ้อยคำ และอันนี้ก็มีความหมายเกี่ยวพันไปถึง สิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญด้วยว่าถ้าไม่มาจะทำอย่างไร ในข้อนี้ในสหรัฐอเมริกาถือว่า การที่ประชาชนไม่มาหรือมาแล้วไม่ตอบคำถามนั้นเป็นความผิดอาญาฐานดูถูกรัฐสภา ที่นี้ ในการที่จะพิจารณาเรื่องของเราต่อไปนั้น เราอาจจะพิจารณาในต่างประเทศมาเปรียบเทียบกับเราพูดถึงอเมริกานั้นอเมริกาก็เป็นระบบซึ่งแตกต่างจากของเราไปเล็กน้อย เรามองดูในอังกฤษ ในอังกฤษซึ่งมีรัฐสภาแบบเรา มีความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารเช่นเดียวกับเรานั้นก็ปรากฏว่า การสอบสวนต่างๆ เพื่อผลของการวางนโยบายและการบริหารนั้น ทางอังกฤษก็มีการทำกัน อยู่เหมือนกัน โดยฝ่ายบริหารเป็นผู้กระทำ ไม่ใช่รัฐสภาเป็นผู้กระทำโดยตั้งคณะกรรมการ หลวงที่เรียกว่า รอยัล คอมมิสชัน (royal commission) ขึ้นมาทำการสอบสวนต่างๆ ซึ่ง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกแต่ว่าในระยะหลังๆ นี้เมื่อ ปรากฏว่า งานฝ่ายบริหารได้ขยายตัวมากขึ้นในประเทศอังกฤษ รัฐสภาแห่งประเทศอังกฤษก็ได้หันมาพิจารณาในการที่จะให้คณะกรรมการของรัฐสภามีอำนาจในการควบคุมในการที่จะเรียกเจ้าหน้าที่มาสอบสวนหรือกระทำการใด ๆ เพื่อหาข้อเท็จจริงจากสาธารณะโดยเอาแบบของอเมริกามาใช้มากขึ้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่า การพิจารณาหรือการตีความรัฐธรรมนูญ ก็น่าดี หรือการตีความข้อบังคับนี้ก็ดี บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่รัฐสภาแห่งนี้จะได้แสดงเจตนารมณ์ว่า ต้องการให้รัฐสภาของเราในอนาคตมีอำนาจหน้าที่เพียงไร มีอำนาจในการที่จะควบคุมฝ่ายบริหารหรือในการที่จะค้นคว้าพิจารณาสอบถามจากประชาชนภายนอกเพียงไรในข้อนี้ นั้น ผมอยากจะเรียนสักเล็กน้อยว่า ท่านประธานสภาเองก็ได้กล่าวว่า ท่านมีความคิดเห็นในการที่จะปรับปรุงรัฐสภา เรื่องการปรับปรุงรัฐสภาความจริงมีปัญหามากมายในเรื่องที่ควร จะกระทำกันมากมายเหลือเกินนับตั้งแต่กฎหมายข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติเมื่อคราวที่แล้วที่จะ

แยกสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาออกจากฝ่ายบริหารนั้นก็อันหนึ่ง แต่เป็นเพียงอันเดียวเท่านั้น จะมีอย่างอื่นอีกผมเองได้เคยเสนอให้มีการดำเนินการในทำนองนี้รวมถึงการที่จะให้โอน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมาสังกัดในรัฐสภาโดยตรง และรวมถึงการที่จะให้มีถึงขนาดที่จะโอนเอาหอสมุดแห่งชาติมาสังกัดรัฐสภา ซึ่งท่านประธานสภาเองก็บอกว่าเขียนหนังสือ หน้า ๕ ของสยามรัฐ บอกว่าไม่เห็นด้วย กลัวหนังสือจะหาย แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันอย่างกว้างขวางและรอบคอบ และไม่ใช่ว่าโดยเฉพาในประเด็นนี้ใน ประเด็นข้อบังคับนี้เท่านั้น สำหรับข้อบังคับนี้ผมสนับสนุน ไม่ใช่สนับสนุนในแง่ของถ้อยคำที่ท่านสมาชิกได้เขียนมา แต่สนับสนุนในเจตนารมณ์ในการที่จะนำเรื่องนี้ขึ้นมาวิว (review) มาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง และถ้าหากว่าเราเห็นว่า ถ้ามีการโหวตกันในวันนี้ผมก็จะโหวตให้ แต่ถ้าเราเห็นว่าเรื่องของรัฐสภานี้มีความหมายมากมายเหลือเกินที่จะต้องพิจารณาปรับปรุงกัน ผมก็จะรอฟังว่า ถ้าเมื่อท่านประธานสภายังไม่เตรียมดำเนินการเคลื่อนไหวอย่างไรในเรื่องนี้ ผมก็จะรีบเสนอเข้ามาเป็นญัตติที่จะให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาเรื่องการปรับปรุง รัฐสภาทั้งหมด ซึ่งจะเรียกเอาเรื่องกฎหมายนิติบัญญัติ หรือเรื่องนี้หรือเรื่องอื่นใดที่จะเสนอ เข้ามา มาพิจารณากันเป็นเรื่องเป็นรายละเอียดที่หนึ่งแล้ว บัดนี้ก็เป็นโอกาสอันดีแล้วที่เราจะพิจารณา เพราะว่าฝ่ายบริหารนี้ก็ไม่ใช่เป็นฝ่ายบริหารที่หวงอำนาจ เป็นระยะปลอดอำนาจในระยะ ๔๐ ปีนี้ ซึ่งไม่มีฝ่ายบริหารใดที่จะมากัดกันหรือใช้วิธีการอย่างใดต่าง ๆ มิให้รัฐสภามีอำนาจมากขึ้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประคองครับ

นายประคอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประคอง เทวารุทครับ ผม เห็นเจตนาดีของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นอันมากที่ได้เสนอญัตตินี้ และท่านก็เสนอแต่เพียง เพิ่มความขึ้นเป็นประโยคเดียวเท่านั้น คือที่ว่า "หรืออันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ" แต่ครั้น มาพิจารณาแล้วเห็นว่ามันกินความกว้างขวางเหลือเกิน จนผมเองไม่ค่อยแน่ใจว่ามันจะทำได้ กว้างขวางเกินกว่าที่ควรจะเป็น สำหรับสภานิติบัญญัติของเราและนอกจากนั้นเราได้เห็นว่า เรามีความพยายามกันมาหลายสิบปีในประวัติศาสตร์ที่จะแยกอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารนี้ ซึ่งมันซ้กันอยู่ตลอดเวลาให้มันเด็ดขาดเสียที แต่ว่าถ้าเราเขียนเฉพาะแค่นี้ อย่างนั้นนั่น ปัญหา

มันก็จะตามมาดังที่ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว อาจจะต้องไปมีกฎหมายคุ้มครองออกตามมาเพื่อผลในทางปฏิบัตินี้อีกเป็นอันมาก อำนาจกว้างขวางของสภานี้ในฐานะที่เราเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ ผมว่ามีมากก็ดีทำให้มีเกียรติยิ่งขึ้น และทำให้มีการเกรงกลัวหรือเกรงใจกันยิ่งขึ้นอีกด้วย และก็ถ้าท่านเขียนไว้อย่างนี้ อำนาจของคณะกรรมการก็อาจจะล่วงไปถึงไหน ๆ ก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางฝ่ายบริหารท่านก็ต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เป็นอันว่าทางฝ่ายนิติบัญญัติก็คงจะใหญ่กันเสียที่ และเหมือนอย่างผมอย่างนี้ ผมก็ยังชอบใจ ผมอยู่ฝ่ายมหาดไทยนี้ มหาดไทยก็ถูกราชสีห์ซึ่งพวกผมมานานแล้ว ถ้าหากว่าได้มีอำนาจวันนี้ขึ้นมาบ้าง ผมก็ไม่ถึงกับไปชี้ราชสีห์มหาดไทยหรอก แต่ว่าพวกผมก็สองกระตุก ๆ ทางราชสีห์เล่นดูบ้าง มันก็ยอมทำได้ แต่ในหลักการแล้วผมว่ามันน่าจะผิดรัฐธรรมนูญการปกครองที่แสดงเจตนารมณ์จะแยกฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารออกให้ชัดแล้ว ผมว่าเราต้องพิจารณากันอย่างสุขุม รอบคอบ แม้เรากำหนดลงไปในหลักการในเหตุผลตามที่ท่านสมาชิกเสนอนี้ได้จริง ๆ แต่ว่าเวลาทำงานของเราจะมีพ้อไหม เพราะว่าข้อบังคับการประชุมของเราเนี่ย เราก็รู้อยู่แล้ว เราจะใช้เฉพาะแต่สภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดที่กำลังดำเนินการอยู่ดีแล้ว และถ้าจะให้ไปทำประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ ด้วย เราก็รู้ว่าอายุของพวกเขาอายุว่ามันจะเสร็จสิ้นกันในระยะเวลาไม่ช้าไม่นานนัก ถ้าเขาเกิดตั้งขึ้นมาจริงเราจะทำอะไรได้ไหม จะทำให้มันเกิดประโยชน์สาธารณะจริงหรือไม่ และถ้ามันเกิดค้างคาอยู่แล้ว ประโยชน์อะไรมันจะได้ขึ้นมาเมื่อสภานี้ต้องล้มลงไป และข้อบังคับการประชุมนี้ก็ต้องเลิกใช้กัน นอกจากนั้นยังได้ทราบว่า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในมาตรา ประทานโทษนะครับ เท่าที่ผมทราบจากหนังสือพิมพ์ ๑๖๑ กับ ๑๖๔ ก็ได้เปิดแนวทางไว้แล้วว่า ให้สภาที่จะเกิดขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญใหม่นั้น ไปกำหนดระเบียบข้อบังคับหรือการตั้งกรรมการและอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติของประธาน รองประธาน และกรรมการไว้ด้วย ก็เราจะให้ช่วยกันเมื่อถึงคราวรัฐธรรมนูญออกที่เรียกว่าจะเอากันให้ถาวร ให้เป็นปีกแผ่นแน่นหนาแก่ประเทศชาติในอนาคต เราไปกำหนดไว้ให้แน่ชัดโดยปราศจากข้อสงสัยในรัฐธรรมนูญจะมีดีกว่าหรือ ถ้าเราสร้างกันแต่เพียงเท่านี้มันก็จะอุปมาเหมือนกับว่าเขียนเสือไว้ให้วิ่งสะดุ้ง หรือให้วิ่งเหวี่ยงเหาะเล่น หรือแม้กระนั้นจะเปรียบอุปมาการไปว่า เหมือนกับเราถือดาบที่มีแต่ฝักเปล่า ๆ ทาประโยชน์อันใดมิได้เลยผมคิดว่าในทางที่ดีแล้ว เรามีโอกาสที่จะพิจารณารัฐธรรมนูญฉบับถาวรอยู่แล้ว รัฐธรรมนูญฉบับถาวรที่ร่างมาในมาตรา ๑๖๑ และ ๑๖๔ นั้นได้

เตรียมการไว้ที่จะให้เราเสนอแนะ หรือว่าห้ามติหรือสร้างรัฐธรรมนูญให้เกิดอำนาจแก่กรรมมาธิการได้อย่างกว้างขวางจริงจั่งอยู่แล้ว เรารอไปถึงโอกาสนั้นจะมีดีกว่าหรือ จะเป็นการสุขุมรอบคอบสมดังพระบรมราโชวาทที่ได้ให้แก่เราไว้ ขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษ สุดโน้นแหละครับ ผมไม่เห็นหน้า อ้อ อาจารย์เสน่ห์ครับ เชิญครับ

นายเสน่ห์ จามริก : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องการขอแก้ไขข้อบังคับการประชุมที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอมานั้น ผมใคร่ที่จะกราบเรียนว่าแสดงถึงเจตนารมณ์อย่างหนึ่ง ซึ่งผมจะเรียนให้สภานี้ได้ตระหนักเอาไว้ว่า การที่จะตีความธรรมนูญนั้นย่อมจะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสภาพในทางการเมืองที่เป็นอยู่ การที่สมาชิกผู้มีเกียรติจะอ้างถึงมาตรา ๘ ของธรรมนูญก็เป็นบทบัญญัติที่ตีจำกัดวงงานของสภาไว้เฉพาะในเรื่องของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและในเรื่องอื่น ๆ เฉพาะงานเหล่านี้ทำได้ไม่ แต่หาว่าตามธรรมนูญมาตรา ๒๒ วรรคสอง ก็ได้เปิดช่องไว้ว่า ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยกรณีใดตามความในวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือเกิดขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัย ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยชี้ขาด ผมคิดว่าเจตนารมณ์ของสมาชิกที่เสนอนั้นมีเจตนารมณ์เพื่อที่จะตีความว่า อะไรคืองานที่อยู่ในวงงานของสภานี้ อันที่จริงนั้นสำหรับในความเห็นส่วนตัวของผมแล้วผมเห็นว่าไม่จำเป็นด้วยซ้ำไปที่จะต้องมีการแก้ไขข้อบังคับของสภาในข้อนี้ เป็นเรื่องที่สภานิติบัญญัติชุดนี้อยู่ในฐานะที่สามารถจะตีความได้ทุก ๆ เรื่อง เมื่อมีสมาชิกได้เสนอญัตติหรือว่าเสนอร่างกฎหมายอะไรขึ้นมา แต่ว่าผมถือว่า การเสนอญัตติขอแก้ไขระเบียบสภาในครั้งนี้เป็นภาระที่จะหยั่งทดสอบถึงเจตนารมณ์ของสภาชุดนี้ว่า จะมองดูถึงปัญหาขอบเขตของวงงานของสภาว่ากว้างขวางหรือว่าเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนหรือไม่แค่นั้นเพียงใด อันที่จริงนั้นคำว่า "อำนาจนิติบัญญัติ" ซึ่งชื่อของสภานิติบัญญัติก็ได้ระบุไว้ อำนาจนิติบัญญัติโดยสาระคืออำนาจในการควบคุมฝ่ายบริหาร อำนาจออกกฎหมายมีอยู่เพื่ออะไร มีอยู่เพื่อที่จะควบคุมการบริหารงานของชาติ จริงอยู่การบริหารงานของชาตินั้นเป็นหน้าที่โดยตรงของคณะรัฐบาล ซึ่งรับผิดชอบในงานในด้านฝ่ายบริหาร แต่ว่าการที่มีสภานิติบัญญัตินั้นเพื่อที่จะให้มีการควบคุม และอำนาจในการออกกฎ-

หมายนิตินิติบัญญัตินั้นโดยสาระโดยหัวใจของมันแล้วก็คืออำนาจในการควบคุมฝ่ายบริหาร ด้วยเหตุนี้ถ้าพิจารณาถึงเจตนารมณ์อันนั้นแล้วจะเห็นได้ว่า การที่จะตีเอาวงงานของสภาแต่เพียงแค่รัฐธรรมนูญมาตรา ๘ วรคสองแล้วนี้ จะเป็นการตีความในลักษณะที่เป็นการลิดรอนฐานะและอำนาจหน้าที่ของสภานิตินิติบัญญัติ ซึ่งโดยสาระก็คือการควบคุมฝ่ายบริหาร อันที่จริงตามบทที่ขอแก้ไขระเบียบข้อบังคับของสภานั้นให้รวมไปถึงวงงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะนั้น ก็เป็นข้อที่บ่งไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าเป็นการตีความให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ในด้านนิตินิติบัญญัติ มิฉะนั้นถ้าพิจารณาในแง่ที่ผมมองไม่เห็นเลยว่าจะขัดกับธรรมนูญการปกครองอย่างไรอยู่ที่ว่าสภาชุดนี้จะตระหนักในฐานะในทางการเมืองและในทางนิตินิติบัญญัติของตนแค่ไหน และผมคิดว่าเป็นสิ่งที่สมควรให้การสนับสนุนอย่างยิ่งที่จะให้มีการแก้ไขข้อบังคับของสภาในข้อนี้ ในความเห็นส่วนตัวของผมนั้น ผมเห็นด้วยกับสมาชิกผู้มีเกียรติฝั่งโน้นที่บอกว่า สภาชุดนี้ความจริงแล้วควรจะเริ่มพิจารณาแก้ไขข้อบังคับของสภาทั้งหมดด้วยซ้ำไป เท่าที่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของการใช้อำนาจนิตินิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่านอกเหนือไปจากข้อบังคับที่กำลังอภิปรายกันอยู่แล้ว ผมยังมองเห็นว่า สภานี้ควรจะมองปัญหาให้กว้างเสียด้วยซ้ำไป แล้วผมอยากจะเรียนว่าถ้าสภานี้ยังสนับสนุนการตีความ ขอบเขตของอำนาจนิตินิติบัญญัติไปในเชิงที่ลิดรอนฐานะของสภานิตินิติบัญญัติแล้ว ผมคิดว่าสภาชุดนี้จะเท่ากับเป็นผู้ที่ตัดอำนาจนิตินิติบัญญัติ ซึ่งโดยสาระก็คือการควบคุมฝ่ายบริหาร และการแก้ไขข้อบังคับข้อนี้โดยสาระก็เพื่อที่จะให้สภาชุดนี้ได้อยู่ในฐานะที่จะควบคุมฝ่ายบริหารโดยสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายสมพร เทพสิทธา : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมพร เทพสิทธา ผมขอสนับสนุนข้อเสนอแก้ไขข้อบังคับการประชุมของสภาที่คุณเล็กเสนอ ทั้งนี้เพื่อให้กรมการธิการสามัญที่สภาของเราได้แต่งตั้งไว้แล้วได้มีโอกาสทำงานให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นแก่ประเทศชาติและประชาชน ผมได้มีหนังสือถึงท่านเลขาธิการรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ศกนี้ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาได้นัดประชุมกรมการธิการสามัญแต่ละคณะที่สภาได้ตั้งขึ้น ทั้งนี้เพื่อทำการเลือกประธานและเลขานุการตามข้อบังคับ ข้อที่ ๘๐ และเพื่อให้กรมการธิการสามัญนั้นได้มีโอกาสพิจารณางานในหน้าที่ของตนและผมได้เสนอขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาเรียกประชุมคณะกรมการธิการวัฒนธรรมและสังคมด้วยเพราะว่ามีกรมการธิการหลายท่านในคณะกรรมการ-

ดิการนี้อยากจะได้มีการประชุมเพื่อพิจารณางานเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมและสังคม ท่านเลขาธิการรัฐสภาได้มีหนังสือตอบถึงผมว่า ตามเจตนารมณ์ของข้อบังคับข้อ ๗๖ และตามระเบียบที่เคยปฏิบัติกันมานั้น การนัดประชุมกรรมการสภาสามัญนั้น จะกระทำก็ต่อเมื่อสภาได้มีมติส่งเรื่องให้กรรมการสภาสามัญพิจารณาเท่านั้น เช่น ส่งร่างพระราชบัญญัติ หรือมีคำสั่งให้สอบสวนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภาเราไม่ได้มีมติส่งเรื่องหรือส่งร่างพระราชบัญญัติให้คณะกรรมการสภาสามัญพิจารณาแล้ว ก็เป็นอันว่ากรรมการสภาสามัญที่ได้ตั้งขึ้นนั้นไม่มีงานอะไรจะทำเลยซึ่งที่เคยกระทำ ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกของสภานิติบัญญัติชุดนี้ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิเกือบทุกสาขาและจากบุคคลหลายอาชีพ และทุกคนต่างก็มีความกระตือรือร้นมีความปรารถนาที่จะทำงานให้ประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนให้สมกับพระมหากรุณาธิคุณที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพวกเรา เราไม่ต้องการที่จะทำงานแบบที่เคยทำมาแล้ว เราไม่ต้องการที่จะทำงานแบบพาสซีฟ (passive) หรือเนกาตีฟ (negative) คอยรอดแต่คำสั่งของสภาที่จะส่งเรื่องให้เราพิจารณา เราต้องการทำงานโดยให้กรรมการที่สภาได้แต่งตั้งแล้วมีโอกาสได้ริเริ่มการทำงานซึ่งอยู่ในอำนาจของกรรมการนั้น ผมอยากจะให้คณะกรรมการสภาสามัญที่เราได้แต่งตั้งไว้แล้วได้มีการศึกษาพิจารณาสอบสวนเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในอำนาจ และโดยเฉพาะเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนหรือที่มีผลประโยชน์สำคัญเกี่ยวข้องกับประเทศชาติและประชาชนอย่างเช่นเราอาจจะให้อย่างเช่นกรรมการ นั้นผมจึงขอสนับสนุนการเสนอแก้ไขข้อบังคับ ถ้าหากว่าการเสนอแก้ไขข้อบังคับที่คุณเล็ก วานิชองกูร เสนอนี้ จะทำให้กรรมการสภาสามัญที่เราได้แต่งตั้งแล้วนั้นได้มีโอกาสริเริ่มการทำงานขึ้นเองโดยไม่ต้องรอคำสั่งหรือมติจากสภาผมเข้าใจว่านั่นเป็นเจตนารมณ์ของผู้เสนอที่ต้องการจะให้กรรมการนั้น ได้มีโอกาสริเริ่มทำงานเอง ผู้เสนอกองจะไม่ได้แก้ไขหลักการที่สำคัญที่กรรมการนั้นจะมีอำนาจจับพิณ (subpoena) แบบรัฐสภาในต่างประเทศที่จะออกหมายเรียกท่านรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือบุคคลมาให้ถ้อยคำ ผมเข้าใจเจตนารมณ์ในการแก้ไขข้อบังคับนี้ เพียงแต่ให้กรรมการที่ได้แต่งตั้งแล้วมีโอกาสได้ริเริ่มการทำงานของตนเอง อย่างเช่นให้มีโอกาสได้ศึกษาพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงต่างๆ อย่างเช่น คณะกรรมการการเศรษฐกิจซึ่งเราได้ตั้งขึ้นแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้มีโอกาสประชุมอะไรเลย จะได้มีโอกาสศึกษาเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชน อย่างเช่นความไม่เป็นธรรมในทางการค้า

หรือการผูกขาดในทางการค้ามีหนังสือพิมพ์พูดกันมาก ควรจะมีกฎหมายออกมา อย่างนี้
 กรรมาธิการการเศรษฐกิจก็อาจจะพิจารณาได้ หรือทำอะไรจึงยกรายได้ฐานะความเป็นอยู่
 ของเกษตรกรให้ดีขึ้น หรือกรรมาธิการสังคมและวัฒนธรรมก็อาจจะศึกษาในเรื่องกฎหมาย
 ภาพยนตร์ซึ่งมีการพูดถึงกันมาก อย่างเช่นเรื่องการเงินเซอร์ภาพยนตร์ ทำไมจึงมีการปล่อย
 ให้ภาพยนตร์ที่ยั่วยุกามารมณ์ออกมาฉายให้แก่เยาวชนอย่างเช่นที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ได้ลง
 ข่าวเป็นต้นอันนี้ผมคิดว่า กรรมาธิการของเรานั้นน่าจะทำได้ และก็ผลการศึกษานั้นก็อาจจะ
 ออกมาเป็นเอกสารเสนอต่อสภา และในผลการศึกษานั้นอาจมีข้อเสนอแนะออกเป็นกฎหมาย
 หรืออาจจะเสนอต่อรัฐบาล เพื่อประกอบการพิจารณาหรือเสนอต่อประชาชนเพื่อทราบ ผม
 คิดว่าถ้ากรรมาธิการของเราได้ทำงานเช่นนี้ได้ริเริ่มงานเองบ้าง ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศ
 ชาติและประชาชน และผมคิดว่าสภาของเรานอกจากจะได้สร้างเกียรติประวัตินี้แล้ว ก็คงจะ
 เป็นแบบฉบับที่ดีแก่สมาชิกรัฐสภารุ่นต่อไปด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมารุต ครับ

นายมารุต บุณาค : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้ลงชื่อ
 รับรองการเสนอแก้ไขข้อบังคับของผู้เสนอ กระผมจึงขออภิปรายสนับสนุนและจะอภิปราย
 แก้อัศจรรย์ใจของผู้ที่ไม่เห็นด้วยตามสมควร กระผมมีความเห็นว่า ตามมาตรา ๒๒ ของธรรมนูญ
 การปกครองนั้นย่อมถือประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประเพณีการปกครอง
 ระบอบประชาธิปไตยนั้น รัฐสภาย่อมพึงมีหน้าที่ควบคุมการดำเนินงานของฝ่ายบริหารว่าได้
 ดำเนินไปด้วยครรลองของความยุติธรรมและต้องด้วยประเพณีการปกครองหรือไม่ มีใช่แต่
 การตั้งกระทู้ถามการเสนอร่างพระราชบัญญัติย่อมหมายถึงการควบคุมโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งได้
 กระทำกันอยู่ แต่ทว่าในประเทศเรานั้น อำนาจของการควบคุมไม่มีกฎหมายสนับสนุนเหมือน
 อย่งในบางประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่เข้าใจกันในเรื่องแคบ ๆ ว่า อำนาจของสมาชิกสภา
 นิติบัญญัตินั้นมีอำนาจเพียงตั้งกระทู้ถามเสนอร่างพระราชบัญญัติ พิจารณากฎหมายหรือ
 เสนอกฎหมายอื่น ๆ ญัตติอื่น ๆ หรือในการเปิดอภิปรายเท่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นความเข้าใจที่
 แคบ ด้วยเหตุนี้ข้อบังคับข้อ ๗๖ ที่ร่างกันไว้เดิมจึงระบุเพียงงานในวงงานของสภา ซึ่งเป็นที่
 เข้าใจกันว่ามิอยู่ตามมาตรา ๘ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้อภิปรายไว้ แต่กระผม

เห็นว่าทำได้เป็นเช่นนั้น น่าจะมีความหมายกว้างขวางโดยทั่วไป และโดยที่อำนาจในกฎหมายอื่น ๆ ไม่มีอำนาจที่ช่วยเหลืองานในหน้าที่ของสภานิติบัญญัติให้มีอำนาจกว้างขวางที่จะดำเนินการบังคับได้เหมือนอย่างในบางประเทศ ด้วยเหตุนี้ข้อบังคับจึงแทบเหลือเกิน ตัวอย่างความประสงค์ของผู้เสนอญัตตินั้นนะมิใช่มีความประสงค์ที่ให้ข้อบังคับอันนี้มีประสิทธิภาพอย่างจริงจัง เช่นในนานาอารยประเทศคงมีความประสงค์เพียงว่ากรรมวิธีการที่ได้ตั้งไว้ หรือคิดที่จะตั้งต่อไปมีอำนาจมากขึ้น กระผมขอยกตัวอย่างเช่นในกรณีนี้หน้าที่เกิดขึ้นในจังหวัดราชบุรี กรณีของน้ำเน่าเกิดขึ้นเพราะเหตุใดสภาก็ไม่มีโอกาสทราบ ถ้าหากว่าได้มีอำนาจตามข้อบังคับที่แก้ไข โดยมิอำนาจที่จะพิจารณาเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของกรรมวิธีการฝ่ายการสาธารณสุขที่จะไปหาข้อมูลน้ำเน่าเกิดจากอะไร มีผู้ใดผู้หนึ่งกระทำการมิชอบบกพร่องต่อหน้าที่หรือไม่ หรือเกิดจากภัยธรรมชาติอย่างไรแค้นไหน ซึ่งก็อาจจะเสนอให้คณะรัฐบาลได้ร่วมพิจารณาประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ย่อมจะเป็นผลดีแก่สภานี้ในการที่จะให้เสนอหรือแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเรื่องนั้นโดยตรง ซึ่งน่าจะเป็ประโยชน์อย่างย่งหาได้มีความประสงค์ที่จะก้าวล่วงไปบีบบังคับเอาอำนาจของฝ่ายบริหารไม่ ถึงแม้ว่าตามข้อบังคับเดิมข้อ ๘๐ ทิวา คณะกรรมการมีอำนาจที่จะเรียกบุคคลใด ๆ ให้มาชี้แจงในการพิจารณาของคณะกรรมการก็ตาม แต่ถ้าหากว่าฝ่ายผู้ถูกเรียกจะเป็นฝ่ายรัฐบาลก็ตาม หรือประชาชนก็ตาม ไม่มาชี้แจงก็ไม่มีอำนาจใด ๆ ปฏิบัติตามได้แต่ว่าโดยมารยาทหรือโดยสปิริต (spirit) ทางการเมืองก็ได้ปฏิบัติและมาชี้แจงให้คณะกรรมการเสมอมา ด้วยเหตุนี้กระผมจึงเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ควรจะได้สนับสนุนญัตติขอแก้ไขข้อบังคับอันนี้ โดยความประสงค์เพียงให้กรรมวิธีการของสภานี้ได้มีอำนาจที่จะกระทำการได้อย่างกว้างขวางเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ สำหรับข้อข้องใจของท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งที่มีความประสงค์ที่จะให้ข้อบังคับอันนี้รอกการแก้ไขไว้เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับถาวรออกมานั้น กระผมไม่เห็นด้วยเพราะเหตุว่าข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนี้ใช้บังคับแต่เฉพาะสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติในอนาคตซึ่งอาจจะเป็นสองสภาหรือสภาเดียวนั้น ย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของสภาในอนาคตที่จะร่างข้อบังคับออกใช้อีกฉบับหนึ่งไม่ใช่ฉบับนี้ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ กระผมจึงขอสนับสนุนญัตติของผู้เสนอครับ

นายสนธิ เอกชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสนธิ เอกชัย เป็นผู้ร่วมเสนอขอแก้ไขข้อบังคับนี้ จึงขออภิปรายเหตุผลกับสภานี้ก่อนที่จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ท่านประธานสภาที่เคารพ ตามที่สมาชิกของสภานี้บางท่านกล่าวว่า การแก้ไขข้อบังคับของสภานี้แล้วจะทำให้รู้สึกว่าเป็นการยื้อแย่งอำนาจมาสู่อำนาจนิติบัญญัติมากขึ้นนั้น กระผมกลับคิดไปอีกอย่างหนึ่งว่า การที่กระผมเสนอร่างแก้ไขข้อบังคับอันนี้ ก็เนื่องจากเห็นว่า ถ้าเราได้แก้ไขข้อบังคับอันนี้แล้วก็จะเปิดช่องทางให้สมาชิกของสภานิติบัญญัตินี้เข้าไปร่วมมือกับฝ่ายบริหารให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้นมากกว่าเพราะอะไร เนื่องจากขณะนี้บ้านเมืองของเราก็ได้เปลี่ยนแปลงไป นอกจากภาวะทางเศรษฐกิจแล้วภาวะการเมืองก็ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากด้วย ท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งได้กล่าวว่า เกรงว่าเมื่อแก้ไขข้อบังคับอันนี้แล้ว ก็จะผิดธรรมเนียมการปกครองชั่วคราวที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน กระผมได้กล่าวแล้วว่า บ้านเมืองของเราได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว แม้ว่าจะผิดธรรมเนียมก็ตามเราก็สามารถที่จะแก้ไขธรรมเนียมได้ เพราะธรรมเนียมฉบับนี้ไม่ใช่ธรรมเนียมหลัง ๑๔ ตุลาคม เป็นธรรมเนียมก่อน ๑๔ ตุลาคม เป็นธรรมเนียมของสมัยท้าวสุรนารีนั้น เราสามารถจะแก้ไขใหม่ได้ เพราะสมัยนี้ไม่ใช่สมัยก่อน ๑๔ ตุลาคมนั้นกระผมจะขอให้เหตุผลต่อไปว่า ในขณะนั้นนั้น เรายู่ในยุคใหม่กันแล้ว เรามาอยู่ในยุคสภาพระราชทานมาอยู่ในยุคของรัฐบาลพระราชทาน เราจึงไม่ควรจะมาอยู่ในระบอบรัฐสภาเสมือนกับอยู่ในกะลาแคบๆ เท่านั้น กระผมขอกราบเรียนว่า อยากรจะให้รัฐสภานี้มีอำนาจกว้างขวางยิ่งขึ้น ถ้าสภานี้มีอำนาจกว้างขวางยิ่งขึ้นแล้ว นอกจากปัญหาคอร์รัปชันซึ่งกำลังรุมล้อมบ้านเราอยู่อย่างมากแล้ว สมมติว่าขณะนี้เรามีเหตุการณ์หลายอย่างความวิฤติในบ้านเมืองเกิดขึ้นหลายอย่าง อย่างเช่นเรื่องสินค้าราคาแพง อย่างเช่นเรื่องน้ำมันแพง เรื่องกระดาษแพง สภานี้ก็สามารถจะตั้งคณะกรรมการเข้าไปศึกษาค้นคว้าหามูลเหตุและเสนอแก่รัฐบาลร่วมมือกับรัฐบาลและให้รายละเอียดแก่รัฐบาล สภานี้ก็จะมีประโยชน์ยิ่งขึ้นในการบริหารบ้านเมือง กระผมพูดนี้กระผมพูดในฐานะที่ไม่ประสงค์ว่าจะไปเป็น ส.ส. ในอนาคต เมื่อหมดสมัยนี้แล้วมีการเลือกตั้งแล้ว กระผมก็จะไปประกอบอาชีพอย่างเดิม ก็อยากจะให้สภานี้เป็นสภาประวัติศาสตร์สร้างประวัติศาสตร์ไว้ในอนาคตเพื่อให้ ส.ส.ยุคต่อไปมีอำนาจหน้าที่อันกว้างขวางที่จะร่วมมือสร้างสรรค์ประเทศชาติอนาคตให้ดียิ่งขึ้น สภานี้แต่เดิมนั้น กระผมทำงานหนังสือพิมพ์ก็ได้

ยิวว่าเป็นสภาผักกั้วบ้าง สภาหน้าเฝ้าบ้าง สภาหน้าหนึ่งบ้าง ก็ทำไมเราไม่ช่วยกันหลุดพ้นจากน้ำแฉะๆ
น้ำนิ่งๆ เข้าไปสู่หน้าไหลไปสู่ความพัฒนาของบ้านเมืองในอนาคตกันเล่า กระผมขอสนับสนุน
และขอกราบเรียนแด่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณไพจิตร

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุน
สนุนญัตติที่เสนอมานี้ และขออภิปรายใน ๒ ประเด็นสั้นๆ ด้วยกัน คือ

๑. ที่มีท่านสมาชิกเป็นห่วงว่า จะเป็นการขัดกับธรรมเนียมการปกครองนั้นกระผม
เห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาเลย กระผมขออนุญาตอ่านนิตยเดียนะครับ สภานิติบัญญัติมีอำนาจ
ตราข้อบังคับเกี่ยวกับกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ปัญหามันอยู่ที่ว่าเราจะตี
ความอำนาจหน้าที่ของสภาอย่างไรบ้าง ถ้าหากว่าเราตีตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยแล้ว เราจะ
เห็นว่ามันมีหลักสำคัญอยู่ ๓ ประการ คือรัฐสภานี้มีหน้าที่ออกกฎหมาย ประการต่อไปรัฐ
สภานี้มีหน้าที่สอดส่องการกระทำของฝ่ายบริหาร คือคณะรัฐมนตรี และ

ประการที่ ๓ มีหน้าที่เป็นสื่อกลางที่จะแสดงความเห็นของประชาชนให้ฝ่าย
บริหารทราบ ถ้าหากว่าเราตีความตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยซึ่งมาตรา ๑๒ แห่งธรรมนูญ
การปกครองก็ได้เปิดช่องไว้แล้ว ไม่มีทางที่จะขัดกับธรรมนูญมาตรา ๑๘ ครับ เพราะฉะนั้น
ที่ท่านสมาชิกบางท่านว่าถ้ามันผิดก็ไปแก้ กระผมไม่เห็นความจำเป็นอะไรเลยที่จะต้องแก้มัน
เป็นของที่ทำได้อยู่แล้ว เป็นเรื่องของความตีความเท่านั้นเอง สำหรับในเรื่องนี้นั้นในอดีตที่ผ่านมา
รัฐสภาของเราอ่อนแอมาก ก็เพราะว่าฝ่ายบริหารนั้นตั้งใจจะให้อ่อนแอ ในช่วงปัจจุบันนี้
กระผมเชื่อว่าเรามีฝ่ายบริหาร คือคณะรัฐมนตรีซึ่งมีอุดมการณ์เป็นประชาธิปไตยไม่มีความ
ต้องการที่จะหวงแหนอำนาจเอาไว้ แล้วเหตุใดเล่าสภานี้จึงจะไปสยบยอมต่ออำนาจซึ่งไม่มีอีก
แล้วของฝ่ายบริหารที่จะกดสภานี้เอาไว้ หากเรามีมติแล้วครับ ไม่รับข้อเสนอญัตติที่เสนอมานี้
วันนี้ กระผมคิดว่าก็เป็นการแสดงออกอย่างแจ่มชัดว่า สภานี้ไม่ต้องการที่จะมีอำนาจที่จะทำ
ตามความรับผิดชอบของตัวเอง อันนี้โปรดกรุณาคิดนะครับ รัฐบาลไม่ได้บังคับเราบังคับตัว
เราเอง ถ้าเราทำอย่างนี้จะเป็นจุดต่างไม่เฉพาะของรัฐสภานี้ แต่ของท่านสมาชิกทุกคนที่ท่าน

ว่า ท่านเข้ามาแล้วเป็นเกียรติประวัติวงศ์ตระกูล ขอให้คิดให้ดีเพราะว่าจะมีเกียรติประวัติหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการกระทำของสมาชิกแต่ละท่านส่วนอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งกระผมจะขอแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ก็คือ ที่สมาชิกบางท่านบอกว่าเราน่าจะรอรัฐธรรมนูญ กระผมคิดว่าอันนี้ไม่เข้าประเด็นเลย เพราะรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องในอนาคต สิ่งที่เราต้องทำก็คือ สำหรับสภานี้เพื่อเป็นแบบฉบับสำหรับสภาอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต ในเมื่อโอกาสเรามีแล้ว เราก็ควรที่จะปฏิรูประบบรัฐสภานี้เสียที และความจริงที่เสนอมานี้ก็เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้นเอง เราไม่ได้จะไปขออำนาจที่จะออกหมายที่จะจับพิน่า ถ้ายันนี้เป็นเรื่องกฎหมายซึ่งถ้าจะต้องพิจารณากันอีกอย่างละเอียดและรอบคอบเราเพียงแต่ขอโอกาสให้ศึกษาปัญหาบ้าง ประชาชนได้ตำหนิรัฐสภาเสมอมาว่าอ่อนแอสมาชิกไม่ความรู้ ก็จะได้รู้อย่างไรแต่ในเมื่อแม้แต่จะขอเรียกประชุมกรรมการเพื่อศึกษาปัญหา ท่านก็บอกว่าทำไม่ได้ เมื่อศึกษาไม่ได้ก็ยอมไม่มีความรู้ เมื่อไม่มีความรู้แล้วจะทำงานให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติได้อย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายบุญย์ เจริญไชย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญย์ เจริญไชย กระผมไม่เห็นด้วยในร่างแก้ไขข้อบังคับข้อ ๗๖ ซึ่งได้มีเสนอเข้ามาและกำลังอภิปรายอยู่ขณะนี้ ทั้งนี้ก็เพราะเห็นว่า กระผมเห็นว่าข้อบังคับข้อ ๗๖ ซึ่งมีไว้เดิมนั้นมีข้อความกว้างเกินความคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว รวมถึงเรื่องประโยชน์สาธารณะหรือกิจการอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในที่นี้ เช่นความปลอดภัยของประเทศ เช่นพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติอย่างนี้เป็นต้น กระผมเห็นว่าที่เขาจะเขียนไว้เดิมนั้นเพื่อให้กระทำการกิจการและพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ เรื่องใด ๆ นี้ก็มันรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างอยู่แล้ว ที่นี้ เรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา เมื่อก็ฝ่ายสนับสนุนต่างก็ยอมรับแล้วว่า หน้าที่ของสภานี้มีอยู่สองประการ คือ ประการหนึ่ง สำหรับที่จะพิจารณาร่างกฎหมาย หรือเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภานี้เพื่อตราเป็นพระราชบัญญัติ อีกอันหนึ่งก็คือว่า อำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินนี้เป็นเรื่องอยู่ในวงงานของสภาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ในวงงานของสภาที่กล่าวทั้งสองนี้ อาจจะรวมอยู่ในข้อความว่าพิจารณาสอบสวนเรื่องใด ๆ อยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนไว้ต่างหาก เพราะว่าก็เขียนไว้แล้ว อาจจะทำให้การตีความในข้อนี้มันแคบไปและที่เพิ่มขึ้นนั้นก็เป็นการจำกัด เพราะว่ามีเรื่อง

อื่น ๆ อย่างที่ผมได้เรียนไว้แล้ว ว่าเรื่องอื่น ๆ ซึ่งไม่ระบุไว้ก็จะไม่เข้าอยู่ในข่ายนี้ อย่างเช่น พิจารณาเรื่องความปลอดภัย เรื่องคอร์รัปชันอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น กระทบจึงเห็นว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติม ส่วนที่ว่าสมาชิกนี้ จะมีความสนใจที่จะเพิ่มเติมหน้าที่ของตัว อย่างไรนั้นมันเป็นสิทธิของสมาชิกแต่ละท่านที่ท่านจะเสนอญัตติเข้าสู่สภาฯ แล้วก็ให้สภาฯ ลงมติว่าควรจะส่งเรื่องนั้นเรื่องนี้ให้กรรมาธิการสามัญชุดนั้นชุดนี้พิจารณา หรือจะตั้งกรรมา ธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาก็ได้ นั่นเป็นเรื่องของสมาชิก แต่หากว่าท่านที่นั่งอยู่ที่นี้ ก็ไม่มีผู้ ใดที่จะเสนอขึ้นมาว่ามีท่านผู้ที่จะอภิปรายครั้งสุดท้ายคนสุดท้ายเมื่อ ก็ ท่านเคยเสนอให้มีการ อบรมเรื่องรัฐธรรมนูญขึ้นมา นั่นก็เป็นเรื่องหนึ่งเหมือนกันที่เกี่ยวข้องในงานของรัฐสภา เหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระทบจึงเห็นว่า ข้อบังคับนี้กินความกว้างพอแล้ว และงานทุกอย่าง ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตรากฎหมาย หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอำนาจบริหาร แล้ว ก็อยู่ในคำว่าเรื่องใด ๆ ทั้งนั้น และอยู่ในคำว่าในวงงานของสภาอยู่แล้ว กระทบจึงเห็นว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมข้อความแต่อย่างใดมีท่านหนึ่งกล่าวว่า รัฐธรรมนูญชั่วคราว ได้มา โดยอำนาจพระราชย์ แต่อย่าลืมว่าแม้แต่รัฐธรรมนูญนี้เป็นรัฐธรรมนูญชั่วคราว มีเพียง ๒๓ มาตราก็ตาม แต่ก็ยังเป็นรัฐธรรมนูญแม่บทที่รัฐบาลนี้ได้ตั้งอยู่และได้อาศัยอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้อาศัยมาตรา ๑๗ และเราทั้งหลายที่อยู่ที่นี่ได้รับแต่งตั้งมาก็โดยรัฐธรรมนูญ ๒๓ มาตรา ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเราจะไปดูถูกต้องแล้วไม่ใช่รัฐธรรมนูญ แล้วก็อยากที่จะแก้ไขตามชอบใจ ถึงแม้จะมีการแก้ไขก็ควรจะให้แก้ไขตามประเพณี คือตามกฎหมายเกณฑ์และวิธีการแก้ไข ไม่ใช่ว่า สมาชิกส่วนมากที่นั่งอยู่ที่นี้ยกมือแก้ไขก็แก้ไขได้ ไม่ใช่อย่างนั้น มันควรจะเป็น ๒ ใน ๓ ๓ ใน ๔ ของสมาชิกทั้งหมดอย่างนี้เป็นต้น ไม่ใช่ว่าจะแก้ไขได้เองง่าย ๆ เพราะอย่างไร ๆ เราก็ถือว่าเป็นแม่บทของการปกครองอยู่ในขณะนี้แล้ว ถ้าอย่างนั้นเราก็ไม่มีกฎหมายอะไรเลย ที่จะปกครองประเทศชาติ นี้กระทบชี้ให้เห็นว่า เรื่องของการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่อง ไม่ใช่ที่จะทำกันได้ง่าย ๆ และรัฐธรรมนูญนี้ถึงอย่างไรก็ดี เราก็ใช้เป็นหลักในการปฏิบัติในการ บริหารประเทศชาติอยู่ในขณะนี้ กระทบจึงขอคัดค้านการแก้ไขตามที่ได้มีผู้ร่างข้อบังคับการ ประชุมขึ้นมา และขอยืนยันให้ใช้ข้อบังคับตามเดิม

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ผม มานะ พิทยาภรณ์ ผมได้ฟังการอภิปรายมาแล้วด้วยความสนใจ ก็อยากจะใคร่เรียนเตือนสติเพื่อนสมาชิกอาวุโสทั้งหลายว่า ในการที่คิดจะแก้ไขข้อบังคับอันนี้ ผมเห็นด้วยในเจตนาอันดี แต่อย่างลึ้มว่าเรามีเจตนาดีอย่างเดียวไม่พอ เราจะต้องกระทำดีด้วย ถ้าหากว่าเรากระทำไม่ดี เจตนาดีของเราจะกลายเป็นเจตนาร้าย ที่ผมพูดนี้อาจจะอธิบายได้ว่า ความหมายของข้อบังคับข้อ ๗๖ ที่บอกว่า อันอยู่ในวงงานของสภา ถ้าหากเราจะแก้ไขออกไป ท่านไม่ลองคิดดูบ้างหรือว่า มันอาจจะมีความหมายว่า ท่านจะไปกระทำงานซึ่งไม่อยู่ในวงการของสภา เป็นการควรละหรือที่ คุณจะแก้ไขข้อบังคับเพื่อไปทำงานซึ่งไม่เกี่ยวกับวงการของสภา ผมขอฝากข้อคิดอันนี้ไว้ ประการที่สอง ผมใคร่จะเรียนชี้แจงว่า คำว่าเรื่องใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภานี้กว้างขวางมาก ดังที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายแล้วว่าอำนาจของสภานี้ไม่เพียงแต่การร่างกฎหมายเท่านั้น แต่มีอำนาจถึงการควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลด้วย กิจการต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องการควบคุมการบริหารงานของสภานั้น ล้วนแต่เป็นเรื่องซึ่งอยู่ในวงงานของสภาทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นว่าจะมีเหตุผล อันใดในการที่จะต้องเติมข้อความเช่นนั้นเข้าไป ข้อสังเกตประการที่สาม ซึ่งผมใคร่จะกราบเรียนก็คือว่า ดูเผิน ๆ การที่เราเติมข้อความอะไรเข้าไปนี้ เป็นการเพิ่มอำนาจเป็นการขยายอาณาเขต แต่เรื่องนี้หาเป็นเช่นนั้นเสมอไปไม่ ในการตีความแห่งกฎหมายนั้น คุณอย่าลึ้มว่าคำเติมซึ่งมันกว้างอยู่แล้ว คือคำว่าอยู่ในวงงานของสภานี้ ถ้าคุณไประบุบอกว่ากิจการที่เกี่ยวกับสาธารณประโยชน์ พอคุณไปใส่ประโยคนี้เข้าไปทันทีนะครับ การตีความในทางกฎหมาย ความหมายเดิมของคำว่าอันอยู่ในวงงานของสภานี้จะแคบลงทันที เพราะว่าถ้าหากว่าคำแรกคือคำว่า อันอยู่ในวงงานของสภานี้คลุมคำว่ากิจการเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์แล้ว เหตุไฉนท่านจึงจะต้องเติมข้อความอันหลังนี้เข้าไปด้วย ซึ่งผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกซึ่งเป็นนักกฎหมายจะเห็นด้วยกับผมในข้อนี้ ผมจึงใคร่เรียนขอฝากความคิดเห็นไว้กับเพื่อนสมาชิกว่า ก่อนจะลงมติในเรื่องนี้ขอได้สำเหนียกว่าเราคิดดีอย่างเดียวไม่พอ ขอให้เราทำดีด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม อุทิศ นาคสวัสดิ์ ครับ ผมขออภิปรายสนับสนุนหลักการในการขอแก้ไขข้อบังคับครั้งนี้นะครับ คือ ที่เราจำเป็นต้องแก้ไขข้อบังคับ เพราะเขาบอกว่าถ้าหากว่าเราประชุมกันอยู่ในเรื่องของวงงานของสภาและสภาไม่มีมอบหมาย

อะไรให้คณะกรรมการไป คณะกรรมการก็เป็นอันประชุมไม่ได้ตั้งที่สมาชิกผู้มีเกียรติท่านนี้ได้อภิปรายไปแล้วว่า ทำหนังสือไปถึงเลขาธิการรัฐสภาขอประชุม เขาก็บอกว่าไม่ได้ เพราะว่าสภายังไม่ได้มอบหมาย และถ้าจะบอกว่าอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะอยู่ในวงงานของสภา มันก็อยู่ แต่ตอนนี้เขาเขียนว่า เรื่องใดๆ อันอยู่ในวงงานของสภาหรืออันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเขาไม่ได้บอกว่า เรื่องใดๆ อันอยู่ในวงงานของสภาซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเช่น ในการสอดส่องดูแลการกระทำของรัฐบาลนั้น เราก็อาจเรียกประชุมปรึกษาหารือได้ และขอสนับสนุนท่านสมาชิกทางฝ่ายโน้นที่บอกว่ามีคนกล่าวหาว่า สภานี้ไม่ค่อยรู้อะไรก็จะรู้อะไรก็จะประชุมปรึกษาหารือเรียกคนมาชี้แจงอะไรต่ออะไรต่อก็ไม่ได้แล้ว ก็จะไปมีความรู้อะไร มันก็ทำอะไรไม่ได้ อันนี้เขาเพียงเพื่อให้เรียกว่า คณะกรรมการนี้มีอำนาจที่จะริเริ่มทำอะไรต่ออะไรที่จะเป็นประโยชน์ในเรื่องของสภาและในเรื่องที่จะดูแลสอดส่องการกระทำของรัฐบาล ถ้าจะมาตั้งกระทู้เพลงเดี๋ยวดกม้าตาย อย่างนี้มันไม่ได้ประโยชน์หรอกครับ อย่างกระทู้เรื่องการใช้รถประจำตำแหน่งเมื่อตะกี้นี้เป็นอย่างไร เพลงเดี๋ยวดกม้าตาย แล้วผลของการกระทำเป็นอย่างไร ถ้าเราไม่เรียกคนมาสอบสวนเราไม่รู้หรอกครับ เวลาที่เอารถส่วนกลางตั้งเป็นรถประจำตำแหน่งแล้วเดิมน้ำมันสบายใจ คนละหน้าด้านเสียอย่างทำอะไรก็ได้ แล้วเขาเป็นใหญ่อยู่ในกรมนั่นเอง ใครที่ไหนจะไปสอบสวนคนนั้นละครับ ก็มีแต่ถ้าถ้าสภานี้ตั้งกระทู้แล้ว มันยังไม่ได้ผลเพียงพอ เราอาจจะประชุมคณะกรรมการ แล้วก็เรียกเจ้าหน้าที่มาว่า เออมันอย่างไร ๆ แน่ แล้วทำบันทึก ทำหมาย ทำอะไรต่ออะไรแจ้งให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องทราบ ว่า ที่ตอบกระทู้นั้นความจริงมันไม่ได้เป็นอย่างนั้นละนะ ที่มันเกิดขึ้นจริง ๆ มันอย่างนี้ ๆ ก็ว่าไป ที่นี้เราไม่สามารถจะทำได้ แล้วเรื่องอย่างนี้มันจะสำเร็จลงได้อย่างไร และผมก็ไม่เห็นว่ามันจะไปขัดกับมาตรา ๘ วรรคสองอย่างไร มาตรา ๘ วรรคสองของธรรมนูญการปกครองเขาบอกว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภาและกรรมการ คือมีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการก็นี่เขาก็ตรามาแล้วว่า ให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนั้น กระทำการพิจารณาสอบสวนเรื่องใดๆ อันอยู่ในวงงานของสภาหรือเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เขาเพียงขอแก้ข้อบังคับ ข้อ ๗๖ ซึ่งเขาไม่สามารถจะริเริ่มงาน

ใด ๆ ด้วยตนเองได้ ต้องรอให้สภาสั่ง เป็นว่าเขาสามารถริเริ่มเรียกประชุมเองได้ และเรียกใครต่อใครมาสอบสวนกรณีข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์แก่สาธารณะเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนครับ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชะโลม รัตนเสถียร ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้แก้อธิบดีท่านนี้ เพราะว่าถ้าจะไม่แก้อย่างนี้ผู้แทนก็ยังเบงกันแหละแล้ว ถ้าแก้เข้าไปไม่รู้จะเบงกับข้าราชการประจำเลยไม่ต้องทำงานกันเลยเลยต้องคอยระวังกันอยู่เนี่ย งานของชาติซึ่งจะต้องพัฒนาไปอีกอย่างรีบเร่งด่วน เลยไม่ต้องนั่งทำอะไร คอยกลัวแต่ผู้แทนจะมาตั้งกรรมการมาเรียกไปนั่งสอบสวนกัน เลยเสียหายกันหมด เพราะฉะนั้นผมจึงว่าผมไม่เห็นด้วย เป็นผู้แทนแล้วก็ว่ากันถึงเรื่องที่จะออกกฎหมายหรือควบคุมในเรื่องการบริหาร มีเรื่องอะไรก็ควรจะเสนอแนะ ไม่ใช่เข้ามาแล้วก็มาตั้งแง่จะมาเล่นงานกับพวกข้าราชการประจำอันเป็นการทำให้งานของชาติและส่วนรวมซึ่งประเทศไทยนี้ยังต้องการอีกมากมายจะต้องเสียหายไปด้วย เพราะฉะนั้นผมเองผมไม่เห็นด้วยและไม่สนับสนุนให้แก้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชนะ รุ่งแสง ขอกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยกับการที่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง แต่การที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงแค่ไหนเพียงไรนั้นก็ไปขึ้นอยู่กับดุลพินิจในการที่จะพิจารณาในรายละเอียดกันอีกครั้งหนึ่ง สิ่งที่กระผมเห็นด้วยให้มีการเปลี่ยนแปลง ก็เพราะว่าสภานี้ก็คงได้ตระหนักแล้วว่า อันตรธานฎการปกครองประเทศที่ใช้อยู่ในขณะนี้มันเป็นธรรมนูญการปกครองประเทศซึ่งได้ออกและผ่านมาโดยรัฐบาลคณะปฏิวัติ และกระผมเชื่อเหลือเกินว่าการขอแก้ไขปรับปรุงในท่านองนี้ในเรื่องอื่น ๆ คงจะมีตามมาอีกมาก เช่นกรณีที่อยู่พิพาทเพียงอย่างเดียวหรืออะไรท่านองนั้นก็คงจะมีตามมา เพราะฉะนั้นในช่วงแรกการทำงานของสภาแห่งนี้ ก็อาจจะทำงานกันในระยะเริ่มต้นยังไม่รู้งาน ยังไม่เข้าใจงาน ยังไม่พบปัญหาในงานพอ แต่เมื่อทำไปสักระยะหนึ่งก็จะได้ว่าเกิดปัญหาในการทำงานมากมาย เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานมากมายทั้ง ๒๕๔ ท่านก็อยู่ในฐานะที่จะเสนอสิ่งที่ติดขัดทั้งหลาย และการเสนอ ๒๕๔ ท่านทั้งหลายก็คงจะสร้างความลำบากหรือเสียเวลาต่อสภาแห่งนี้เป็นอย่างมาก กระผมจึงเห็นว่ารัฐบาลนี้ยอมรับว่า ไม่ใช่

รัฐบาลปฏิวัติเป็นรัฐบาลเปลี่ยนแปลงมาภายหลังวันที่ ๑๔ ตุลาคม แล้วเจตนาและความตั้งใจของท่านก็คงจะเปลี่ยนแปลงไปด้วยและธรรมเนียมการปกครองที่ใช้อยู่นั้นก็เป็นช่วงที่เหมาะสมในสภาพซึ่งต้องใช้อำนาจปฏิวัติ รัฐบาลนี้ไม่จำเป็นจะต้องใช้อำนาจเช่นรัฐบาลปฏิวัติที่แล้มาแล้ว กระผมขอร้องรัฐบาลว่าถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะใจคอกว้างขวางเสียที อะไรที่เป็นสิ่งติดขัดในทางปฏิบัติงานของสภาแห่งนี้แล้ว แทนที่จะให้สมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ทั้ง ๒๕๔ ท่านเสนอแก้ แล้วรัฐบาลควรมีใจกว้างขวางพิจารณาแก้ไขเสีย แล้วผลก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานต่อไป กระผมมีความเชื่อมั่นว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะไม่ใช้อยู่อีกเดือนหรือสองเดือนเท่านั้น แต่เชื่อว่าจะต้องอยู่มากกว่าเดือนนี้หรือเดือนหน้า เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะตอบให้กระผมชื่นใจว่า รัฐบาลมีใจคอกว้างขวางพอที่จะพิจารณาหรือเอาไปพิจารณาเพื่อจะแก้ไขหรือตั้งเวดกิ้ง กรุ๊ป (working group) ขึ้นมาเพื่อที่จะแก้ไข แล้วขอให้ตอบได้ชื่นใจด้วยครับ

นายอดุลย์ วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อดุลย์ วิเชียรเจริญ ประเด็นที่กำลังพิจารณากันอยู่และมีหลายท่านได้ยกขึ้นมาพูด กระผมเห็นว่าไม่ตรงกับข้อที่เราจะให้ความสนใจได้มีหลายท่านพูดว่า การที่ได้มีเสนอว่าเป็นการเสนอขอแก้ร่างข้อบังคับการประชุมมาแล้ว เอาคำว่า เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะมาใส่จะเป็นการทำให้คำที่มีอยู่แล้วเดิมที่ว่าเพื่อกิจการใดๆ แคลง กระผมคิดว่าไม่ใช่ประเด็น ประเด็นอยู่ตรงนี้ที่ว่า ประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการนั้นมีอำนาจทำการสอบสวน คือนอกจากจะกระทำกิจการซึ่งโดยประเพณีที่เป็นมาในบ้านเรา เป็นการพิจารณาร่างกฎหมายและกระทำเมื่อสภาได้ส่งเรื่องให้ประสงค์ที่จะขยายให้มีอำนาจกว้างขวางกว่าของเดิม คือให้ทำการสอบสวนในเรื่องซึ่งมิใช่เกี่ยวกับออกกฎหมายโดยตรง แต่ว่าอาจจะเกี่ยวเนื่องประสงค์จะออกกฎหมายต่อไปได้ ปัญหาที่พิจารณากันอยู่ในประเด็นข้อนี้ ข้อที่จะต้องพิจารณากันโดยเฉพาะในแง่ที่จะมองกว้างก็คือว่า ตุลาอำนาจของการแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็นอำนาจนิติบัญญัติและบริหาร ในที่นี้เราจะไม่ขอนำมาพูดถึงเรื่องอำนาจตุลาการการถ่วงตุลาอำนาจนั้นจะเป็นไปในทางซึ่งจะให้อำนาจนิติบัญญัติมีมากเกินไปเกินกว่าควรหรือไม่ เพราะเหตุว่าถ้าหากอำนาจนิติบัญญัติมีมากเกินไป ก็จะทำให้การบริหารของทางฝ่ายรัฐบาลต้องประสบอุปสรรค ข้อนี้กระผมเห็นว่าเป็นข้อที่น่าจะได้พิจารณาเป็นอันมาก ในระบอบการปกครองอย่างที่เราเคยชินกันมาด้วยระบบการปก-

ครงแบบรัฐสภานั้น อำนาจนิติบัญญัติมีส่วนพัวพันควบคุมอำนาจบริหารก็อยู่ในเรื่องของการออกกฎหมาย การตั้งกระทู้ถามตลอดจนกระทั่งการลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล แล้วรัฐบาลก็ต้องลาออก ถ้าพิจารณาดูในแบบแผนของการปกครองทำนองนี้ การที่จะให้รัฐสภาเข้ามา มีอำนาจที่จะทำการสอบสวนในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาล แม้ว่าจะเป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับประโยชน์ของสาธารณะก็ตาม การกระทำเช่นนี้จะเป็นการทำให้รัฐบาลต้องประสบอุปสรรคหรือได้รับความลำบากใจในการบริหารงานและเป็นการให้อำนาจอันเกินควรแก่รัฐสภาหรือไม่ในบางประเทศที่มีการให้อำนาจแก่รัฐสภาในการที่จะทำการสอบสวนนั้น ในประเทศเหล่านั้นรัฐสภาก็ไม่มีอำนาจที่จะไปตั้งกระทู้ถามรัฐบาล รัฐมนตรีก็ไม่มีภาระจะต้องตอบกระทู้และในขณะเดียวกันทางรัฐสภาก็ไม่มีอำนาจที่จะลงมติไม่ไว้วางใจล้มรัฐบาล เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าเราถือหลักระเบียบแบบแผนดังกล่าว ก็จะเห็นว่าข้อเสนอที่ประสงค์จะให้รัฐสภามีอำนาจทำการสอบสวนนั้นเป็นเรื่องซึ่งจะทำให้ดุลยภาพแห่งอำนาจเอียงมาทางฝ่ายนิติบัญญัติ ข้อนี้กระผมก็ขอยอมรับว่าเป็นเช่นนั้น แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าเรามาดูข้อเท็จจริง ในบ้านเราในบ้านเรานี้การบริหารโดยเฉพาะส่วนราชการต่าง ๆ ได้กระทำการต่าง ๆ ไปสมควรอย่างที่จะกระทำไปแล้วโดยตลอดหรือ กระผมคิดว่าถ้าหากว่าส่วนราชการต่าง ๆ วงงานต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลดำเนินไปในลักษณะซึ่งเราอาจจะเรียกได้ว่ามีประสิทธิภาพอยู่ตามสมควร การที่จะให้อำนาจสภานิติบัญญัติกระทำการเช่นนั้นก็น่าจะเป็นการเกินเลยไม่สมควร และนี่เองเป็นสมมุติฐานของการที่เราจะมาคำนึงว่าถ้าหากว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปด้วยดี การแบ่งดุลอำนาจในระหว่างอำนาจบริหารกับอำนาจนิติบัญญัติก็น่าจะเป็นไปในลักษณะซึ่งจะให้สมดุลกัน แต่โดยเหตุที่กระผมมีความเห็นและกระผมเข้าใจว่าหลายท่านซึ่งสนับสนุนญัตตินี้เห็นว่าการดำเนินการที่ดำเนินอยู่โดยปกติแล้วนั้นยังเป็นการไม่สมควร และถ้าหากว่ายังเป็นการไม่สมควร ไม่ดำเนินไปในลักษณะที่น่าจะเป็น ก็สมควรที่จะมีหน่วยงานอะไรซึ่งจะมากกระตุ้นและหน่วยงานซึ่งจะมากกระตุ้นนั้นก็น่าจะมีอำนาจที่จะกระทำได้ในลักษณะซึ่งรัฐบาลจะเกรงและเมื่อมีการกระตุ้นก็จะรีบรับไปปฏิบัติด้วยข้อพิจารณาในทางด้านสังคมวิทยาตัวเอง กระผมจึงมีความเห็นว่าญัตตินี้ในสถานการณ์บ้านเมืองในภาวะที่เรากำลังจะพัฒนาเราจะต้องช่วยกันเสริมสร้าง กระผมเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่จะให้สภาเข้ามามีอำนาจทำการสอบสวนช่วยเสนอแนะ แล้วก็เป็นการกระตุ้นให้รัฐบาลกระทำการในสิ่งซึ่งมี

ฉะนั้นอาจจะมิได้มีการกระทำ ข้อพิจารณาที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีสมาชิกท่านหนึ่งพูดว่าถ้าหากว่ามากกระทำการดังกล่าวแล้ว สมาชิกสภานิติบัญญัติก็จะเบ่งยิ่งขึ้นไปกว่าที่เคยเบ่งมาแล้ว กระผมคิดว่าเรื่องของการเบ่งนั้นก็อาจจะมิได้เป็นผู้แทนราษฎรที่เบ่งก็มี ข้าราชการที่เบ่งก็มี หรือบุคคลอื่นซึ่งมิใช่มีหน้าที่ฐานะในทางสังคมเบ่งก็มี การเบ่งเป็นเรื่องของส่วนบุคคล เป็นเรื่องของบุคคลซึ่งพึงมี กระผมไม่คิดว่าการที่จะให้รัฐสภาก้าวเข้ามามีอำนาจดังกล่าวแล้วจะเป็นการทำให้บุคคลซึ่งไม่มีปมที่จะเบ่งจะทำการเบ่งยิ่งขึ้นกระผมคิดว่าในข้อนี้ไม่น่าที่จะนำมาเป็นข้อพิจารณาว่าเป็นการปฏิเสธว่าสภานี้ควรจะรับญัตตินี้หรือไม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระผมจึงมีความเห็นว่าญัตตินี้น่าจะได้รับการรับรองจากสภานี้ ขอขอบคุณครับ

นายชวัช มกรพงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชวัช มกรพงศ์ ขอสนับสนุนญัตติที่ว่าขอให้มีการแก้ไขให้อำนาจแก่กรรมการสิทธิการของสภาที่จะเข้าสอบสวนเรื่องอื่นที่เป็นสาธารณประโยชน์ได้ ดังที่มีท่านผู้อภิปรายหลายท่านได้บอกว่า ถ้าเราให้สภานี้มีอำนาจมากดังที่ได้กล่าวเมื่อกี้ว่าจะทำให้สภานี้ผู้แทนเบ่งยิ่งขึ้น กระผมใคร่ขอตอบว่าสภานี้ไม่ต้องเบ่งก็ใหญ่อยู่แล้ว เพราะด้วยอำนาจสูงสุดก็ใหญ่อยู่แล้ว และบอกว่าจะไปชมชู้ข้าราชการประจำทำให้ข้าราชการประจำเกิดท้อถอยไม่มีใจทำงาน กระผมเองก็เป็นข้าราชการประจำ กระผมคิดว่าถ้าข้าราชการประจำที่ดีแล้วนี้ก็ไม่จำเป็นจะต้องไปกลัวเขาสอบสวน ฉะนั้นใครก็ตามซึ่งทำงานดีไม่มีข้อบกพร่อง ไม่มีการคอร์รัปชัน ก็ไม่น่าจะต้องไปห่วงเกรงเรื่องที่ว่าผู้แทนจะมาเบ่งด้วย ฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมขอกราบเรียนว่า ในสถานการณ์บ้านเมืองซึ่งเป็นอยู่ขณะนี้ ฝ่ายประชาชนไม่มีโอกาสที่จะทราบความเป็นไปที่บกพร่องในทางบริหาร บางครั้งหึ่ง ๆ ที่เห็นกันอยู่ไหนโทอยู่แล้วก็อาจจะมีการบิดเบือนกันไป สอบก็ไม่ได้เรื่องด้วยเหตุนี้กระผมคิดว่าเพื่อจะเป็นการช่วยฝ่ายรัฐบาลซึ่งบังคับผู้ใหญ่ในวงการรัฐบาลอาจจะเกรงใจผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเคยรับใช้กันมานาน เมื่อมีข้อบกพร่องก็ไม่กล้าสอบสวนเต็มที่ ถ้าเปิดโอกาสให้กรรมการของสภานั้นได้มีโอกาสเข้าไปสอบสวน ซึ่งกรรมการเหล่านี้ก็จะเป็นตัวแทนของประชาชนพอจะช่วยปราบปรามปัญหาที่ต้องเผชิญหน้าเราขณะนี้เช่นปัญหาความเหวี่ยงแหในวงการบริหารที่เคยเป็นมาในที่แล้ว ปัญหาคอร์รัปชัน ซึ่งจะไม่มีความงานกรมนั้น กระทรวงนั้นจะได้

กล้าชุดคู้ยเรื่องของตัวเอง กระผมว่าถ้ามอบอำนาจนี้ให้แก่สภานี้แล้วนี้ จะช่วยเป็นการถ่วงดุลอำนาจข้าราชการซึ่งมีมากอย่างสิ้นฟ้าขณะนี้ ได้เป็นอย่างมากและจะเป็นการช่วยรักษาผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองได้อย่างดียิ่งกระผมขอกราบเรียนแค่นี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณจิตต์ สังขตูลย์ครับ

พลเรือเอก จิตต์ สังขตูลย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ เท่าที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมา ส่วนใหญ่ก็มีความเห็นว่าสมควรจะให้มีการแก้ข้อบังคับโดยเห็นชอบกับท่านสมาชิกที่เสนอให้มีการแก้ข้อบังคับ เพื่อให้กรรมการได้มีอำนาจกว้างขวางขึ้น ประเด็นที่ผมอยากจะหยิบยกมาเพื่อเสนอสภานี้พิจารณาก็คือว่าท่านสมาชิกท่านหนึ่งท่านก็ได้ชี้แจงหรืออภิปรายให้ทราบแล้วว่า ท่านมีเรื่องบางเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณประโยชน์หรือส่วนรวม ได้เสนอให้เลขาธิการสภาพิจารณาเพื่อให้มีการเรียกประชุมกรรมการ แต่ปรากฏว่าท่านเลขาธิการสภาเห็นว่ากรรมการจะประชุมได้ในเมื่อมีการส่งร่างพระราชบัญญัติไปให้กรรมการพิจารณาเท่านั้น อันนี้ก็เป็นที่ไปตามบทบัญญัติในธรรมนูญการปกครองฯ มาตรา ๒๒ ที่ระบุในวรรคแรกว่า ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองฯ นี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย ผมเข้าใจว่าท่านเลขาธิการสภาคงจะอนุโลม โดยถือข้อความในวรรคแรกแห่งมาตรา ๑๒ ในธรรมนูญการปกครองฯ นั้น แต่ในมาตรา ๒๒ เดียวกันนั่นเอง ในวรรคที่ ๒ ได้ระบุว่าในกรณีมีปัญหาเกี่ยวแก่การวินิจฉัยกรณีใดตามความในวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือเกิดขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยชี้ขาด ผมอยากจะขอเรียนว่าเราน่าจะหยิบยกประเด็นมาว่าในการที่ท่านสมาชิกได้เสนอให้คณะกรรมาธิการมีอำนาจกว้างขวางขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติและสาธารณประโยชน์นั้น สภานี้ น่าจะวินิจฉัยว่าข้อเสนอที่ท่านสมาชิกเสนอมานั้นอยู่ในอำนาจที่สภาจะวินิจฉัยได้ว่า สภานี้มีอำนาจหน้าที่ที่จะให้คณะกรรมาธิการมีอำนาจดังที่ท่านผู้เสนอนั้นเสนอมา นี่เป็นประเด็นที่ผมอยากจะขอเสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสายสิทธิครับ

นายสายสิทธิ พรแก้ว : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สายสิทธิ พรแก้ว ที่ได้ฟังการอภิปรายของบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมา รู้สึกว่าอารมณ์ในอดีตของท่านนี้ผลักดันท่านจนกระทั่งลืมนึกถึงปัจจุบัน "อดีต รมมนา ธมมา" ทำให้ท่านลืมนึกถึง "ปัจจุบัน รมมนา ธมมา" ท่านก็ห่วงวิตกกังวลใน "อนาคต รมมนา ธมมา" อีกก็คืออนาคตของท่านยังมาไม่ถึง นี่ท่านห่วงว่าจะอะไรๆ จะไม่เป็นอะไรทั้งนั้นเลย เดียวนี้ลืมดูว่าปัจจุบันนี้เราอยู่ภายใต้กรอบขอบเขตอย่างไรบ้าง จริงละครับ การตื่นเร้นที่จะรู้ตัวเองขณะนี้ก็มีการถามถึงอดีตถามถึงอนาคต แต่ว่าขอให้เรามาเพ่งพินิจดูว่าบัดนี้เราอยู่ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญที่เราได้มานั่งอยู่นี้ มันมีข้อหลายข้อซึ่งเราไม่สามารถจะทำได้ แม้ว่าเราจะได้ข้อเท็จจริงทั้งหลายซึ่งกรรมาธิการทั้งหลายไปได้มานะครับ ถึงได้มาแล้วรัฐบาลไม่ทำท่านจะทำอย่างไรมันเป็นปัญหาระหว่างผู้กำหนดนโยบาย คือรัฐสภา สภานิติบัญญัตินะครับกับผู้ปฏิบัติ ถ้าท่านผู้ปฏิบัติท่านบอกว่าทำไม่ได้ ท่านไม่ได้บอกผมครับ หรือผมไม่ทำละ ท่านก็ไม่มีสิทธิจะยกมือเอารัฐบาลออก รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีสิทธิจะเอารัฐบาลออก แล้วจะให้ตำรวจจับตำรวจบอกว่านายผมไม่สั่งผมจับไม่ได้มีหลายกฎหมายขอรับกระผม ท่านประธานที่เคารพ ที่ออกไปแล้วโดยรัฐสภาก่อนหรือว่าโดยประกาศคณะปฏิวัติยังอยู่ในกระดาษครับเดี๋ยวนี้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบท่านประธานสภานี้ว่า ก่อนที่จะลงมติในสภานี้ในเรื่องนี้ ขอกล่าวว่าผู้ปฏิบัติเขาทำได้ไหมครับ มาตรา ๑๒ ในรัฐธรรมนูญนะยังมีบทบอกว่าในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกมีสิทธิตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับหน้าที่ได้ แต่รัฐมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าเรื่องนี้ยังไม่ควรเปิดเผย แล้วคณะกรรมการที่ท่านตั้งขึ้นมาไปสอบถามเรื่องที่เขาไม่ควรเปิดเผย เราอยู่ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญนี้ รัฐธรรมนูญที่เราจะอาศัยนั่งอยู่ที่นี้ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งเรามา นี่เราอยู่ตรงนี้ครับ ปัจจุบันอารมณ์ปัจจุบันควรจะอยู่ ณ ตรงนี้บ้าง แล้วก็ถ้าหากว่าเราได้อำนาจมาเป็นเรื่องอุดมการณ์ว่า การต่อสู้ระหว่างรัฐสภากับฝ่ายบริหาร นี่เอาไว้สอนกันในมหาวิทยาลัยจะดีไหมครับ ระหว่างนั้นะครับ ในระหว่างที่ยังไม่มีรัฐธรรมนูญใหญ่ออกมานี้ ที่กำลังจะออกมานี้ หลังจากนั้นค่อยเอามาปฏิบัติกัน เพราะว่าเราอยู่ในกรอบนี้ครับ กรอบที่เราจะพูดกันอยู่ในรัฐธรรมนูญขณะนี้ อันนั้นที่ว่านั้นนะเป็นเรื่องของอนาคต ผมอยากจะให้หลังจากอภิปรายในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วหรือในชุมนุมอภิปรายที่สถาบันต่าง ๆ แล้วค่อยเอามาปฏิบัติกัน ผมอยาก

จะให้สนับสนุนหลายท่านที่สนับสนุนมาว่าเรามีอำนาจอยู่แล้วตามมาตรา ๒๒ อย่างที่อ่านไปแล้ว ๒ ท่านถ้าหากว่าเรียกประชุมไม่ได้ก็นำเสนอประธานสภา บอกขอให้วินิจฉัยเรื่องนี้ว่าอยู่ในอำนาจสภาที่จะดำเนินการได้กระทำไปได้เลย อำนาจมีเต็มที่อยู่แล้วในมาตรา ๒๒ กระผมขอกราบฝากไว้แค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณเกษมครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกษม ศิริสัมพันธ์ กระผมมีความรู้สึกเป็นห่วง รู้สึกว่าสภาเรากำลังไปไหนไม่ทราบเสียแล้ว เท่าที่กระผมเข้าใจกระผมอยากจะประทอนเสนอท่านประธาน อยากจะเชิญให้ท่านสมาชิกซึ่งเป็นคนเสนอญัตติขอแก้ไขข้อบังคับนี้ขึ้นชี้แจงหลังจากที่กระผมอภิปรายแล้ว กระผมรู้สึกว่าบางที่เจตนารมณ์ออกจะไปกันไกลเกินเจตนารมณ์ของท่านผู้เสนอก็คือเป็นได้ นี่กระผมเองก็ท้อใจเอาไปอย่างนั้นเองในประการแรกที่กระผมเข้าใจว่าที่ข้อเสนอที่แก้ไข ๗๖ นั้นนั้นคงมิได้ตั้งใจจะถึงจะไปสอบสวนคุณรัฐบาล หรือว่าทำอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งนำเกรงขามอย่างที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติหลายท่านวิตกหรือสนับสนุน กระผมคิดว่าไม่ได้เป็นไปอย่างนั้น กระผมเองมีความรู้สึกว่าคุณจะมีความประสงค์แต่เพียงว่าต้องการให้มีการศึกษาเรื่องอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายของบ้านเมือง และคงจะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลด้วย และก็ไม่ได้มีเจตนารมณ์ คงจะไม่มีเจตนาของสภาที่จะไปบีบบังคับรัฐบาลอะไร ส่วนที่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติท่านที่แล้วว่าท่านบอกว่าจะไปบังคับรัฐบาลอย่างไรก็คงบังคับไม่ได้ แต่มีมาตรการอย่างหนึ่งซึ่งนึกคิดกัน เฉพาะอย่างยิ่งในบรรยากาศปัจจุบัน คือเสียงของประชามติ ถ้าเผื่อว่าสภานี้ทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมา มีรายงานปรากฏเป็นผลประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวมนำเสนอต่อสภาสาธารณะแล้ว เสียงของประชามติก็อาจจะบีบบังคับรัฐบาลให้ต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ไม่ใช่เป็นการบีบบังคับตามอำนาจของธรรมนูญ หรือตามกฎหมายได้ นี่เป็นข้อซึ่งกระผมคิดว่า กระผมอยากให้ท่านเจ้าของญัตติชี้แจงเจตนารมณ์ของท่านในกรที่จะเสนอแก้ไขข้อบังคับข้อนี้เป็นประการแรก ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสงสัยอีกประการหนึ่ง ซึ่งกระผมอยากจะเรียนถามท่านผู้เสนอญัตตินี้คือที่ท่านบอกว่าจะให้มีการดำเนินการเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะโดยกรรมวิธีการนั้น ถ้าเป็นกรรมวิธีการวิสามัญก็ย่อมจะต้องแต่งตั้งขึ้นมาโดยญัตติ

เป็นพิเศษของสภานี้กระผมอยากจะให้ท่านผู้เสนอญัตติชี้แจงมาว่าสำหรับกรรมาธิการสามัญนั้น ท่านประสงค์จะให้กรรมาธิการสามัญริเริ่มเองในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติ หรือว่าจะให้สภาลงมติส่งเรื่องให้เสียก่อน กล่าวคือว่า ถ้าเผื่อว่ามีผู้สนใจ ยกเป็นตัวอย่างเช่นว่า จะศึกษาปัญหาเรื่องแม่น้ำแม่กลองจะต้องเสนอญัตตินี้ต่อสภาแล้วส่งเรื่องให้กรรมาธิการสามัญ หรือกรรมาธิการสามัญจะริเริ่มขึ้นมาเอง ในประเด็นนี้นั้นกระผมอยาก จะขออนุญาตท่านประธานสภาขอให้ท่านสมาชิกเจ้าของญัตติอภิปรายชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจกระจ่างแจ้งด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะชี้แจงใหม่ครับ คุณเล็กครับ เชิญ

นายเล็ก วานิชชังกูร : ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความสนใจและได้ให้ความสนับสนุนและไม่เห็นด้วยด้วยความสนใจด้วยเหตุผลอันน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งและเป็นประโยชน์ กระผมขอกล่าวชี้แจงสั้น ๆ ณ ที่นี้ว่า ในประเด็นแรกนั้นกระผมมีความเห็นอย่างชัดเจนว่า ข้อเสนอของกระผมนั้นไม่ขัดต่อธรรมนูญฯ มาตรา ๘ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวได้อภิปรายและได้มีผู้สนับสนุนกระผมแล้ว สำหรับในประเด็นสำคัญที่เราได้พูดกันว่าหากว่าได้มีการแก้ไขตามที่กระผมได้เสนอขอแก้ไขแล้วอาจจะทำให้กรรมาธิการไปทำงานก้าวท้าวต่อรัฐบาล ไปบีบบังคับหรือไปบีบทำให้รัฐบาลต้องทำงานไม่ได้นั้น กระผมขอยืนยัน ณ ที่นี้ว่ากระผมมีเจตนาบริสุทธิ์ในที่ที่ว่าจะทำงานเพื่อการศึกษาหาข้อมูล หาข้อเท็จจริงในปัญหาอันที่จะเกิดขึ้นต่อบ้านเมืองแล้วก็ทำเป็นบันทึกเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเท่านั้น เป็นความจริงดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งไปเมื่อกี้นี้ได้กล่าวแทนกระผมแล้ว กระผมมีเจตนาอย่างนั้นจริง ๆ และกระผมขอเรียนตอบว่า ตามที่ถามว่าถ้าหากว่าจะมีงานอะไรทำขึ้นมาจำเป็นจะต้องเสนอญัตติในที่ประชุมนี้แล้วก็ไปพิจารณาหรือไม่ กระผมมีความเห็นว่าหากว่าได้แก้ตามนั้นแล้ว กรรมาธิการสามัญทุกคณะที่สภานี้ตั้งไว้นั้นอาจจะมีความริเริ่มได้เองครับ กระผมเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีญัตติจากสภาอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนชี้แจงเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณนิคมครับ

นายนิคม จันทรวิฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิคม จันทรวิฑูร ได้สดับ

ได้รับฟังความคิดเห็นมามากมายก็รู้สึกว่าคุณใหญ่เห็นด้วยในหลักการ แต่มีข้อสงสัยในทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อกฎหมายบ้าง อะไรต่างๆ บ้าง กระทบที่แน่นอนครับเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากไม่เฉพาะการทำงานของสภาชุดนี้ แต่จะมีผลไปถึงการทำงานของรัฐสภาในอนาคตด้วย และเป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะมีปัญหาเข้ามาแล้วและที่ทุกคนก็อยากจะทำงาน แต่ยังไม่ทำไม่ได้ กระทบจึงขอประธานเสนอว่า ก่อนจะพิจารณาตกลงใจวันนี้ น่าจะตั้งคณะกรรมการวิชาการ ไปศึกษารายละเอียดแล้วก็วางข้อกำหนดต่างๆ โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับหน้าที่อันแท้จริงของคณะกรรมการต่างๆ ที่เราคิดนั้นจะเป็นอะไร และจะทำในกรอบแค่ไหน ในเรื่องนี้ผมขอเสนอหนึ่งว่า กระทบเองได้มีส่วนสนับสนุนมาตั้งแต่ต้น ใจของเราตรงๆ ก็คือว่าเราอยากเข้าไปช่วยรัฐบาลระดมมันสมอง ระดมกำลังความคิดมีปัญหาอะไรก็มาคุยกันมาหารือกันครับ ฉะนั้นขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ ตั้งขึ้นพิจารณาก่อนรับหลักการหรือ
นายนิคม จันทรวิทุร : ก่อนรับหลักการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แล้วที่เสนอนี้เสนอเป็นญัตติหรือเป็นคำปรารภ
อย่างไร

นายนิคม จันทรวิทุร : ขอเสนอเป็นญัตติเลยครับ ,

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดรับรองไหมครับ ท่านผู้ใดรับรอง
ไปรตยีนขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบคุณครับ มีท่านสมาชิกเสนอให้ตั้งกรรมการ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติฉบับที่กำลัง
พิจารณาอยู่นี้ก่อนรับหลักการ คุณเพทายครับ

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ วาระนี้เป็นวาระที่ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติได้เสนอญัตติขอให้มีการตั้งกรรมการวิสามัญไปพิจารณาก่อนรับหลักการ กระทบ
ขอเสนอให้มีการอภิปรายต่อไป และให้มีการรับหลักการแล้วจึงไปตั้งกรรมการ ท่านผู้ใด

เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะได้ถามมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อนำร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย และเห็นว่าควรจะได้อภิปรายกันไปจนกว่าจะได้รับหลักการ กรุณาโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติว่าควรให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณา ก่อนรับหลักการ ทั้งนี้ก็ถึงการตั้งคณะกรรมการ ซึ่งจะต้องเป็นคณะกรรมการวิสามัญ จะมีจำนวนกี่คน ขอได้โปรดเสนอครับ คณะกรรมการกี่คนครับ คุณชนัดต์ครับ

นางชนัดต์ ปิยะอุย : ขอเสนอ ๙ ท่าน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชนัดต์ขอเสนอ ๙ ท่าน คุณนิธิพัฒน์ครับ นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ผมขอเสนอ ๒๐ ท่านครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ ขอเสนอ ๒๐ ท่าน คุณบุญชอบครับ

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบุญชอบ สาครินทร์ ขอเสนอ ๑๕ ท่านครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณบุญชอบเสนอ ๑๕ ท่าน เห็นจะพอลงมติ
ได้ นะครับ เชิญครับ คนไหนจะเสนออีกนะครับ กรุณาที่ไม่โครโฟนนะครับ เสียงจะได้
ออกข้างล่างด้วย คนเขาจะได้รู้จัก

นายปริญญา ชวลิตธำรง : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม
ปริญญา ชวลิตธำรง กระผมขอเสนอ ๒๑ ท่านครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณปริญญาเสนอ ๒๑ ท่านครับ เอาละครับ
ผมจะขอมติต่อที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะมีกรรมาธิการ ๒๑ ท่าน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะมี ๑๕ ท่าน โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะมี ๒๐ ท่าน โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมี ๔ ท่าน โปรดยกมือ
ขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นควรที่จะมีกรรมาธิการ
๑๕ คน ต่อไปขอได้โปรดเสนอชื่อกรรมาธิการครับ

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ผมขอเสนอ นายเกษม ศิริสัมพันธ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยกขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายอุทธรณ์ พสกกุล : ผมขอเสนอนายสมพร เทพสิทธิ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
ยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเจริญ คันธวงศ์ : ผมขอเสนอนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายไพฑูรย์ ไตรระไวศยะ : ผมขอเสนอนายเล็ก วานิชอังกูร ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นางแรม พรหมไบบล บุญประสพ : ดิฉันขอเสนอนายไพจิตร เอื้อทวิกุล ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ผมขอเสนอนายทองหยด จิตตวีระ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายจักรชัย จรรย์เวชชวัฒนา : ผมขอเสนอนายสง่า วงศ์บางซวด ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเล็ก วานิชอังกูร : ผมขอเสนอนายประกายเพชร อินทุโสภณ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสถาปน์ ศิริพันธ์ : ผมขอเสนอนายสนอง ตูจินดา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
ยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ผมขอเสนอนายทวี แรงขำ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยื่น
ขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายบัญชา ลำคำ : ผมขอเสนอนายมารุต บุญนาค ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยื่น
รับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : ผมขอเสนอนายบุญย์ เจริญไชย ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายทองหยด จิตตวีระ : ผมขอเสนอนายบรรหาร ศิลปอาชา ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นางเสริมศรี เอกชัย : ดิฉันขอเสนอนายอุทธรณ์ พลกุล ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายปิยะ จักกะพาก : ผมขอเสนอนายปรีดี เกษมทรัพย์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
ยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๑๕ คนแล้วนะครับ จะเอาอย่างไร

นายบุญชอบ สาครินทร์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญชอบ
ขอเสนอเปิดการเสนอชื่ออีกต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณมากครับ ท่านผู้ได้รับรอง
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ผมถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เปิดการเสนอชื่อได้ ท่านเลขาธิการรัฐสภาโปรดอ่านรายนามท่าน
กรรมการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : กรรมการวิสามัญ คือ ๑. นาย
เกษม ศิริสัมพันธ์ ๒. นายสมพร เทพสิทธา ๓. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ ๔. นายเล็ก วานิชังกูร
๕. นายไพจิตร เอื้อทวีกุล ๖. นายทองหยุด จิตตวีระ ๗. นายสง่า วงศ์บางซวด ๘. นายประกาย-
เพชร อินทุโสภณ ๙. นายสนอง ตูจันดา ๑๐. นายทวี แรงขำ ๑๑. นายมารุต บุญนาค ๑๒.
นายบุญญ์ เจริญไชย ๑๓. นายบรรหาร ศิลปอาชา ๑๔. นายอุทธรณ์ พลกุล ๑๕. นายปรีดี
เกษมทรัพย์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะให้แปรญัตติภายในกี่วันครับ ขอได้โปรด
เสนอด้วย คุณบุญชอบครับ อ้อ ขอประธานโทษครับ เตี่ยว ขอโทษ ผมเลอะเทอะไปเอง ยัง
ไม่ได้รับหลักการหรอก เป็นอันส่งให้คณะกรรมการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ยังไม่ต้อง
แปรญัตติครับ

ต่อไปนี้ ระเบียบวาระที่ ๕ เป็นกรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียกไทย (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญครับ

(สำเนา)

วันที่ ๒๖๒/๒๕๑๗ วันที่ ๒๘ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สว. ๐๒๐๓/๑๓๓๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๘ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

สัมฤทธิ์ พิมพ์

ทนาย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๘๑ ได้กำหนดไว้เป็นเวลา ๓๔ ปีเศษแล้ว ปัจจุบันนี้การขนส่งทางน้ำได้วิวัฒนาการไป และมีเรือขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นมาก อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้เดิมอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เรือไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูง ต่อท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

แผนกทะเบียนวาระ

ลาวัณย์ พิมพ์

//คค. ทาน

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขลำดับ	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
๑	ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเรือไทย		
	(ก) เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส	๒๐	-
	(ข) เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
๒	ค่าธรรมเนียมการโอนกรรมสิทธิ์ การจำนอง หรือการ ขอโอนเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ		
	(ก) เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส	๒๐	-
	(ข) เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
๓	ค่าธรรมเนียมการหมายเหตุแก้ไขความในสัญญา		
	(ก) ไม่เพิ่มทุนทรัพย์	ครั้งละ	๒๐
	(ข) เพิ่มทุนทรัพย์		
	หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท		๕๐
	หนึ่งหมื่นบาทหลัง	หมื่นละ	๒๐
	เศษของหนึ่งหมื่นบาทให้นับเป็นหนึ่งหมื่นบาท แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน		๕๐๐
๔	ค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนชื่อเรือ การออกใบทะเบียนแทน ใบเก่า การออกใบทะเบียนเรือชั่วคราว หรือการ ออกใบผ่านเมืองท่าชั่วคราว	ครั้งละ	๑๐๐
			-
๕	ค่าธรรมเนียมการคัดสำเนาหลักฐาน		
	(ก) หนึ่งร้อยค่าแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งร้อยค่า		๑๐
	(ข) หนึ่งร้อยค่าหลัง	ร้อยละ	๑
	เศษของหนึ่งร้อยค่าให้นับเป็นหนึ่งร้อยค่า		-
๖	การออกใบอนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะ ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยทำการค้าในน่านน้ำไทย	ครั้งละ	๑,๐๐๐
๗	ค่าธรรมเนียมอื่น	ครั้งละหรือฉบับละ	๕๐

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ชลี สินธุโสภณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้กำหนดไว้เป็นเวลา ๓๔ ปีเศษแล้ว ปัจจุบันนี้การขนส่งทางน้ำได้วิวัฒนาการไป และมีเรือขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นมาก อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้เดิมอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

เพื่อความสะดวกในการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประทานนำอัตราค่าธรรมเนียมเดิมซึ่งมีอยู่มาเสนอให้เห็นภาพว่า ในครั้งก่อนนั้นมีรายการค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นอย่างไร และได้ขอเพิ่มเติมใหม่ มีอัตราเล็กน้อยเพียงใด ทั้งนี้ก็มีค่าธรรมเนียมในรายการที่ ๑ คือ เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ใช้เก็บจำนวนอัตราเดิมไม่เกิน ๓ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป ไม่เกิน ๑๐๐ บาท และขอแก้ไขใหม่เป็นเรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ๒๐ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท และก็

๒. ค่าธรรมเนียมการโอนกรรมสิทธิ์ การจำนอง หรือการขอโอน เมืองท่าขึ้นทะเบียนเท่าที่อัตราเก่า เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๒ บาท อัตราใหม่ไม่เกิน ๒๐ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป อัตราเก่าไม่เกิน ๑๐๐ บาท อัตราใหม่ ๑,๐๐๐ บาท ค่าธรรมเนียมการหมายเหตุแก่ข้อความในสัญญาอัตราเก่า (ก) ไม่เพิ่มทุนทรัพย์ไม่เกินครึ่งละ ๒๐ บาท และ (ข) เพิ่มทุนทรัพย์หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท อัตราเก่าไม่เกินครึ่งละ ๑ บาท หนึ่งร้อยบาทหลังหรือเศษของหนึ่งร้อยบาท ไม่เกินครึ่งละ ๒๐ สตางค์ แต่ละฉบับไม่เกิน ๑๐๐ บาท อัตราใหม่หนึ่งหมื่นบาทหลังหรือเศษของหนึ่งหมื่นบาท ๒๐ บาท แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ บาท

ที่นี้ในข้อ ๔ ค่าธรรมเนียมในการเปลี่ยนชื่อเรือ การออกใบทะเบียนแทนใบเก่า การออกใบทะเบียนเรือชั่วคราว หรือการออกใบผ่านเมืองท่าชั่วคราว ครึ่งละ อัตราเดิมไม่เกิน ๕ บาท อัตราใหม่ครึ่งละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมคัดสำเนาหลักฐาน อัตราเก่าไม่เกินหนึ่งร้อยค่า ๑ บาท เกินกว่าหนึ่งร้อยค่าต้องเพิ่มอีกทุกหนึ่งร้อยค่าหรือเศษของหนึ่งร้อยค่าไม่เกินร้อยละ ๑๐ อัตราใหม่

(ก) ไม่เกินหนึ่งร้อยค่า ๑๐ บาท

(ข) เกินกว่าหนึ่งร้อยค่า หรือเศษของหนึ่งร้อยค่า ร้อยละ ๑ บาท

มีอัตราอันที่ ๖ เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยทำการค้าในน่านน้ำไทย เดิมไม่มี นี้มากำหนดรายการขึ้นใหม่ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

แล้วก็มีอัตราเก่า ค่าธรรมเนียมอื่นในข้อ ๗ เดิมคิดไม่เกิน ๒ บาท เดียวนี้คิดเป็น ๕๐ บาท เพราะฉะนั้นตามตัวเลขที่ได้เสนอต่อท่านสมาชิกและเหตุผลที่กล่าวนั้น เพราะตามสภาพของเรือที่เปลี่ยนแปลงขนาดขึ้น และอัตราค่าของเงินที่เปลี่ยนแปลงขึ้น หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะสนับสนุนให้ใช้อัตรานี้ และอัตรานี้ไม่ใช่อัตราที่จะใช้เก็บ เป็นอัตราสูงสุดที่จะพึงเก็บส่วนจะเป็นอัตราเท่าใดนั้น ทางกระทรวงก็จะได้ออกเป็นกฎกระทรวงอีกชั้นหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ พิทยาภรณ์ ขอกราบเรียนว่าการที่รัฐบาลจะขอขึ้นค่าธรรมเนียมในครั้งนี้ กระผมไม่มีข้อขัดข้องประการใด แต่มีข้อที่น่าสังเกตว่าในการแก้กฎหมายนั้นะครับ ไม่ควรที่จะแก้กันพร่ำเพรื่อ และไม่ควรที่จะแก้เอาแต่เฉพาะที่ได้ กฎหมายนี้เป็นกฎหมายซึ่งเก่าตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๑ มีจุดหลายจุดซึ่งควร จะได้รับการแก้ไขและควรที่จะเสนอแก้ไขไปหรือพร้อมกันไปทีเดียว ตัวอย่างที่กระผมอยาก จะเรียนสภานี้ก็คือ เช่น คำว่า "บทนิยาม" คำว่า "การค้าในน่านน้ำสยาม" คำนี้เป็นคำซึ่งเป็น หัวใจ ว่าเรือใดจะเป็นเรือสยามแต่เป็นปัญหาซึ่งโต้เถียงกันมาก และแม้แต่กรมเจ้าท่าเองก็

ปฏิบัติลักลั่น เป็นเข้าในทานองลอบหน้าปะจุมุก ในฐานะที่เราจะแก้กฎหมาย เราก็ควรจะแก้กฎหมายให้มีความแน่ชัด กระผมขออนุญาตอ่านข้อความตรงนี้สักเล็กน้อย ตามบทนิยามแห่งมาตรา ๕ บอกว่า "การค้าในน่านน้ำสยาม" หมายความว่า "การส่งคนโดยสาร หรือของหรือลากจูง เพื่อหากำไร" คำว่า "เพื่อหากำไร" คำนี้ตีความเถียงกันมาก ถ้าหากว่าเป็นคนที่รู้จักกันไปขอจดทะเบียน จดทะเบียนให้เป็นเรือสยามถึงแม้ว่าบริษัทนั้นจะเป็นบริษัทต่างดาว แต่ถ้าจะใช้เรือเพื่อขนส่งในกิจการของตนเอง แต่ถ้าหากว่าคนไม่รู้จักกันไปขอจดทะเบียน ก็จะบอกว่า นี่คุณประกอบการค้าใช้ใหม่ เมื่อคุณประกอบการค้าก็ถือว่าคุณหากำไร เป็นที่ถกเถียงกันเช่นนี้ แม้แต่ในบรรดาเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติเองก็ไม่ได้มีความเห็นตรงกันเป็นที่ยุติกัน ข้อสังเกตประการที่สองก็คือว่า นิติบุคคลซึ่งเราถือว่าเป็นคนต่างดาวซึ่งจะจดทะเบียนเรือสยามหรือเรือไทยไม่ได้นั้น มีข้อกำหนดไว้ บอกว่าทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ กระผมขอกราบเรียนว่ากฎหมายในประเทศเรานั้นะครับ ถ้าหากจะเป็นได้ก็ควรจะให้มันสอดคล้องกัน ถ้าท่านพลิกประมวลกฎหมายที่ดินประมวลกฎหมายที่ดินบอกว่าบริษัทต่างดาวนี้ได้แก่บริษัทซึ่งมีคนต่างดาวถือหุ้นตั้งแต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป อย่างนี้หมายความว่าเราถือเรื่องเรือสำคัญกว่าที่ดินอย่างนั้นหรือ จึงกำหนดไว้สูงเช่นนี้ ยิ่งกว่านั้นกฎหมายบางฉบับยังแตกต่างกันชนิดซึ่งน่าจะละเอียด บางอย่างบอกว่าตั้งแต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปก็ถือเป็นคนต่างดาว แต่บางฉบับบอกว่าเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ใช้คำอย่างนี้ซึ่งผิดกันเล็กน้อยมาก ถ้าหากว่าท่านที่เป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัยถ้าถามว่า เหตุผลทำไมจึงร่างกฎหมายเช่นนี้ ท่านจะตอบไม่ได้ เพราะไม่มีเหตุผลอันใด นอกจากความเฉอเรอและความไม่ประสานงานกันระหว่างกฎหมายต่าง ๆ กระผมจึงใคร่กราบเรียนเป็นข้อคิดว่าการแก้กฎหมายต่าง ๆ นี้ กรุณาอย่าได้คิดเอาว่าจะแก้จุดนี้ก็หยิบจุดนี้ขึ้นมาแก้ กรุณาถือโอกาสแก้ครั้งเดียวให้หมดไป ทุกครั้งครับ ขอขอบคุณ

นายแสวง ทัดเที่ยง : กระผม แสวง ทัดเที่ยง เจ้าของสวนผักไทยแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ร่าง พ.ร.บ. เรือไทยที่รัฐบาลเสนอมานี้ไม่อยากจะรับหลักการ เพราะตั้งใจสงสัยในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมตามที่แนบไว้ในท้าย พ.ร.บ. เรือไทยฉบับนี้ กล่าวคืออันดับหนึ่ง ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเรือไทย ก. เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตัน

กรอส เสียค่าธรรมเนียม ๒๐ บาท ข. เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไปเสียค่าธรรมเนียม ๑,๐๐๐ บาท เป็นการเปิดช่องโหว่ช่องว่างไว้และไม่ยุติธรรมไม่รัดกุม เช่นเรือขนาด ๕ ถึง ๑๐ ตัน เสียค่าธรรมเนียมเพียง ๒๐ บาท ถ้าเรือขนาด ๑๐ ตันขึ้นไป เสียค่าธรรมเนียม ๑,๐๐๐ บาท ค่าว่าขึ้นไปไม่จำกัดไว้ให้แน่นอนอาจจะเป็น ๑๑ ตัน ๑๕ ตัน ๒๐ ถึง ๓๐ ตัน ๑๐๐ ตัน ก็เสียในราคาเดียวกัน เป็นการไม่ยุติธรรม ส่วนบัญชีอันดับสองเรื่องค่าธรรมเนียมโอนกรรมสิทธิ์การจ้างหรือการโอนเมืองท่า ขึ้นทะเบียนของเรือก็มีทำนองเดียวกัน ภายที่ได้พูดไว้แต่ตอนต้น ซึ่งเห็นว่าควรสง. พ.ร.บ. ฉบับนี้คืนไปให้รัฐบาลแก้ไขใหม่ แล้วนำมาเสนอกายหลัง

นายสุรินทร์ เทพกาญจน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ เทพกาญจน สมุทรสาคร ครับ กระผมเป็นเมืองที่มีเรืออยู่มาก กระผมจึงมีความเห็นว่าตามร่างพระราชบัญญัติเดินเรือไทยนี้ เป็นร่างที่ได้ยกขึ้นมาเพื่อจะกระทำการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้สมกับ ความเหมาะสมของสถานการณ์ อันนี้กระผมไม่ขัดข้อง แต่เนื่องจากกระผมได้เห็นว่าการจดยกเว้นไว้เพียง ๒ ชั้นเท่านั้น ชั้นแรกเรือที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ก็ให้เสียค่าธรรมเนียมเพียง ๒๐ บาท ถ้าเกินมาเป็น ๑๑ ตันก็เสีย ๑,๐๐๐ บาทเลย อันนี้ก็ไม่ใช่เป็นธรรมอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมได้ดูว่าทางพระราชบัญญัตินี้ได้มีการแก้ไขเมื่อปี ๒๔๕๐ ก็ได้แก้ไขให้ความเป็นธรรมแล้วมีความละเอียดดีกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ กล่าวคือได้กำหนดอัตราจดยกเว้นไว้ว่า ถ้ามีเรือต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอสแล้ว ก็เสียอัตราหนึ่ง ๑๐ ตันขึ้นไปจนถึง ๒๕ ตัน ก็เสียอีกอัตราหนึ่ง ๒๕ ตันขึ้นไปถึง ๕๐ ๕๐ ถึง ๑๐๐ ๑๐๐ ถึง ๒๐๐ นี้ ได้แยกไว้เป็นชั้นๆ ให้มีการเสียค่าอัตราค่าธรรมเนียมต่างกัน อันนี้กระผมเห็นว่าควรจะได้จัดการแก้ไขจัดอันดับให้ถูกต้องเสียใหม่ และอันนี้กระผมคิดว่าก็อาจจะอยู่ในชั้นแปรญัตติได้ ถ้าอยู่ในชั้นแปรญัตติได้ กระผมก็ไม่ขัดข้องในการที่จะรับร่างนี้ แต่ถ้าหากว่าแปรไม่ได้ กระผมก็มีความเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวไปแล้วว่า รัฐบาลควรจะได้ถอนร่างนี้คืนกลับไปทำเสียให้รอบคอบถูกต้องเสียใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่มีเรือเดินทะเลโดยทั่วไปครับ

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงอัตราที่เสนอท้ายพระราชบัญญัติที่ร่างไว้หน้านั้น เห็นอัตราสูงสุดที่กระผมได้กราบเรียนนั้นไว้แล้วว่าเป็นอัตราสูงสุด ส่วนกำหนดอัตราละเอียดต่อไปเพียงใดจะเป็นเพียงใดนั้นจะมีกฎกระทรวงออกมา ตามที่ท่านสมาชิกผู้มึเกียรติได้อ้างว่า พระราชบัญญัติฉบับปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ที่มีอัตราละเอียดนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่าเป็นกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๕๐ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมเรือไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๔๑ และรายการละเอียดที่ท่านได้กล่าวนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนต่อไปว่า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎไว้ดังต่อไปนี้ ให้ยกเลิกข้อนั้นๆ และมีรายละเอียด ข้อ ๑๔ การขอจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราต่อไปนี้ เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ๓ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๒๕ ตันกรอส ๑๐ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๒๕ ตันกรอสขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๕๐ ตันกรอส ๒๐ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๕๐ ตันกรอสขึ้นไปแต่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตันกรอส หรือขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ ตันกรอสขึ้นไปถึง ๒๐๐ ตันกรอส ๔๐ บาท นี้จะมีกฎกระทรวงแยกรายละเอียดเป็นขั้น ๆ อีกครั้งหนึ่งที่กระผมได้กราบเรียนได้ เพราะฉะนั้นความเข้าใจของท่านสมาชิกเกรงไปว่าที่กำหนดต่ออัตรา ๑,๐๐๐ บาท จะแตกต่างกันมากนั้นจะมาปรากฏในกฎกระทรวงออกให้เหมาะสมกับภาวะที่ควรจะเป็น ขอขอบพระคุณครับ

นายนิคม จันทรวีฑูร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิคม จันทรวีฑูร ก่อนที่สภาจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเห็นว่าควรจะได้ทราบข้อเท็จจริงบางประการ โดยเฉพาะกระผมเองอยากจะขอกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีครับ ข้อแรกหลักการสำคัญที่สุดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ที่การแก้ไขค่าธรรมเนียม ซึ่งไม่ได้ปรับปรุงมาเป็นเวลา ๓๕ ปี อยากจะกราบเรียนถามว่าหลักเกณฑ์ที่ท่านคิดคำนวณเพิ่มขึ้นค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นั้นเป็นประการใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีการศึกษาแนวทางปฏิบัติการเก็บค่าธรรมเนียมในประเทศใกล้เคียงซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจสังคมใกล้เคียงกับประเทศไทยแค่นั้นเพียงไร เรื่องนี้กระผมเอง เคยปฏิบัติงานทางอาฟริกา ได้สังเกตดูว่าค่าธรรมเนียมต่างๆ ของเขาสูง

กว่าของเราอีกแล้วก็เห็นว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันที่จะหารายได้ที่จำเป็นจริง ๆ และก็เป็นธรรมจริง ๆ มาช่วยบ้านเมือง ก็อยากจะขอให้มีความมั่นใจว่าการพิจารณาต่าง ๆ เหล่านี้ ได้ทำไปโดยรอบคอบแล้ว ประเด็นสำคัญอันหนึ่ง ก็คือเรื่องค่าธรรมเนียม ข้อ ๖ เป็นเรื่องที่มีการออกใบอนุญาตให้เรือของบุคคลที่ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทย ทำการค้าในน่านน้ำไทย อันนี้ไม่ทราบว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมครั้งเดียวหรือเป็นค่าธรรมเนียมประจำปี ก่อนจบกระผมอยากจะเรียนว่า ความเห็นส่วนตัวซึ่งไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เห็นว่าค่าธรรมเนียมที่เพิ่มขึ้น ยกตัวอย่าง ข้อ ๑ จาก ๓ บาท เป็น ๒๐ บาทก็ดี จาก ๑๐๐ บาทเป็น ๑,๐๐๐ บาท ก็ดี เมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงเมื่อ ๓๐ ปีก่อน หรือ ๓๕ ปีก่อน ค่าอาหารกลางวันหรือกินก๋วยเตี๋ยวชามหนึ่งก็ประมาณ ๒-๓ สตางค์ เต๋ยวันนี้อีกก๋วยเตี๋ยว ๕ บาท ฉะนั้นไม่ทราบว่าอันนี้ได้มีการพิจารณาแค่ไหนประการใดครับ

พลเรือตรี ชลี สันตุโสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า การพิจารณาอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดที่ได้เสนอไว้ในท้ายพระราชบัญญัตินั้น ก็ได้คิดเปรียบเทียบดูฐานะความเป็นอยู่ และได้เปรียบเทียบดูฐานะและค่าของเงิน และได้เปรียบเทียบดูสภาพจำนวนของเรือทางกรมเจ้าท่าก็ได้พยายามศึกษาอย่างรอบคอบแล้วจึงกำหนดอัตรานี้ ที่นี้ส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเรือ ซึ่งว่าเป็นคนที่ไม่ต้องด้วยสัญชาติไทย อันนั้นเป็นอัตราที่กำหนดขึ้นครั้งคราวซึ่งจะมีเหตุคือเรือขนาดนั้นไม่มีในประเทศไทย ถ้าจำเป็นจะต้องมาจดทะเบียนก็ใช้อัตรานั้นขอบคุณ

นายเจริญ สุวรรณมงคล : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ สุวรรณมงคล ก่อนอื่นที่สภานี้จะรับร่างพระราชบัญญัติเรือไทย กระผมใคร่จะขอเรียนถามทางรัฐบาลว่า เพื่อความเป็นธรรม ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเรือไทย หากทางรัฐบาลจะกำหนดคิดค่าธรรมเนียมเป็นตันกรอส ตันกรอสละเท่าไร ให้มันตายตัวไป มิใช่ว่าจะกำหนดมา เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ๒๐ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งเรื่องนี้กระผมเห็นว่า จะไม่ได้รับความเป็นธรรมสำหรับเจ้าของเรือ การกำหนดค่าธรรมเนียมให้เป็นตันกรอสนั้นก็ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ทางรัฐบาลก็ได้กำหนดมาให้ตายตัวได้ เช่นค่าธรรมเนียมการโอนกรรมสิทธิ์

การทำงาน หรือการขอโอนเมืองท่าขึ้นจดทะเบียน ซึ่งได้กำหนดว่า ก. เรือขนาดต่ำกว่า ขอโทษครึ่งต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ๒๐ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาทนั้น กระทบใครจะเสนอเหมือนอย่างค่าธรรมเนียมทะเบียนเรือไทยซึ่งทางรัฐบาลได้กำหนดค่าธรรมเนียมการหมายเหตุแก่ข้อความในสัญญาซึ่งได้กำหนดไว้ตายตัวว่า ครึ่งละ ๒๐ บาท ซึ่งค่าธรรมเนียมและการโอนกรรมสิทธิ์นี้ ถ้าจะกำหนดให้ตายตัวเหมือนอย่างค่าธรรมเนียมหมายเหตุแก่ข้อความในสัญญา จะได้หรือไม่

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอประทานกราบเรียนว่า ที่ได้กล่าวถึงอัตราที่กำหนดในท้ายพระราชบัญญัตินี้ ก็มีความจำเป็นที่ต้องออกกฎกระทรวง ในคำถามอันเดียวกันที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามก็มีในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๕๐ ข้อ ๑๕ ปรากฏไว้ในรายละเอียดแยกขนาดเรือว่า การขอโอนกรรมสิทธิ์หรือการทำงานหรือการขอโอนเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแต่ละครั้งตามอัตราต่อไปนี้ ก็มีเรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ๒ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๒๕ ตันกรอส ๖ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๒๕ ตันกรอสขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๕๐ ตันกรอส ๑๒ บาท เรือขนาดตั้งแต่ ๕๐ ตันกรอสขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตันกรอส ๑๘ บาท ก็กำหนดรายละเอียดอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการขอพบพระคุณ

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน แรม พรหมโบล บุญยประสพ ขอประทานกราบเรียนถามฝ่ายรัฐบาลว่า ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการนี้รับถ้วนหรือไม่ และถ้าหากว่าเก็บแล้วจะได้ประมาณเท่าไร ซึ่งรัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินจำนวนนี้มากน้อยเพียงใด การที่ดิฉันเรียนถามเช่นนี้เพราะเหตุว่าเห็นด้วยกับข้ออภิปรายของท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้วว่า การแก้กฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาลนั้น เป็นเรื่องหมุ่หมิม คือพิจารณาในเป้าหมายเฉพาะเพิ่มค่าธรรมเนียมเท่านั้น ทำได้คำนึงถึงข้อความส่วนใหญ่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ เพราะว่าการวิวัฒนาการการเดินทางเรือทะเลนี้ได้วิวัฒนาการมาคือในขณะนี้ได้ก้าวหน้าไปอย่างมาก แต่กฎหมายฉบับนี้มีอายุถึง ๓๔ ปีเศษแล้ว ถ้าหากว่าเราจะเพิ่มค่าธรรมเนียมขึ้น เราก็ควรที่จะให้ความสะดวกและเพิ่มมาตรการต่าง ๆ เพื่อที่จะ

ให้การขนส่งทางทะเลนี้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันจึงใคร่จะขอเสนอเช่นเดียวกับท่านสมาชิกที่อภิปรายมาแล้วว่า ถ้าหากไม่เป็นการรีบด่วน ในการที่จะใช้งบประมาณอันนี้แล้ว ขอให้ทางฝ่ายรัฐบาลนำเอาร่างพระราชบัญญัตินี้กลับไปพิจารณาอีกสักครั้งหนึ่ง เพราะเหตุว่าอย่างไรก็ตามท่านสมาชิกนิติบัญญัติที่อยู่ในสภานี้ต้องการที่จะสนับสนุนรัฐบาลในสิ่งที่เห็นสมควร และคงจะไม่มีท่านผู้ใดคัดค้าน เพราะว่าการเดินเรือทะเลหรือว่าการขนส่งทางน้ำนี้เป็นปัจจัยอันสำคัญอย่างมากเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศ ขณะนี้การเดินเรือทะเลของประเทศไทยยังมิได้เข้าเป็นสมาชิกการเดินเรือสากล เพราะฉะนั้นไม่ว่าเรือไทยจะไปแวะที่ท่าไหนก็กลายเป็นเรือเถื่อนไม่มีผู้ใดที่จะรับรอง นอกจากจะต้องเสียค่าธรรมเนียมมาก อันนี้ก็เป็นที่เหตุหนึ่งเหมือนกัน การเป็นอุปสรรคที่จะไม่ให้เรือเดินทะเลไทยขนส่งสินค้าได้ตามใจชอบ อีกประการหนึ่งประเทศไทยก็ไม่ยอมรับนับถือกฎของสากลเช่นเดียวกัน คือเรียกว่า กฎของ เนวิเกชัน (navigation) การนำเรือไปเข้าอยู่ในต่างประเทศหรือการจดทะเบียนเรือในต่างประเทศ ก็จะต้องนำเอาเจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่าของไทยไปควบคุมและทำการจดทะเบียน ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก และยิ่งกว่านั้นกฎนี้บอกว่ให้นำเรือเข้าอยู่ได้ ๒ ปีต่อครั้ง แต่ว่าตามกฎหมายไทยบอกว่ให้นำเรือเข้าอยู่ทุก ๆ ปี เช่นนี้ก็แสดงให้เห็นว่าเรือไทยนี้ได้รับชื่อมาโดยชนิดที่ว่าเป็นของที่ใช้แล้ว ของที่ไม่มีคุณค่าที่นำมาใช้ผิดอย่างนั้นหรือ เพราะทั้ง ๆ ที่กฎหมายสากลก็บอกว่ให้นำเข้าอยู่ ๒ ปีต่อครั้ง แต่ว่าพระราชบัญญัติของเรากลับบอกว่ให้นำเข้าอยู่ปีละครั้ง อันนี้ก็แสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่ทำให้เสียค่าใช้จ่ายอย่างมากมายเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นดิฉันจึงใคร่ขอความกรุณาทางฝ่ายรัฐบาลว่า ถ้าหากเห็นว่าอันนี้ยังไม่สมควรที่จะนำเข้ามาพิจารณาขณะนี้ก็ขอได้โปรดรับเรื่องกลับไปแล้วก็พิจารณาโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ดิฉันเองก็ยินดีที่จะสนับสนุน ขอบพระคุณค่ะ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าเนื่องจากเราไม่ได้มีตัวกฎหมายเก่ามาอ่านนะครับ เพราะฉะนั้นก็เกิดความเข้าใจไขว้เขวกันเป็นเหตุให้ตกลงตกใจว่า ละไรเรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส เก็บ ๒๐ บาท พอ ๑๐ ตันกรอสขึ้นไปเก็บตั้งพัน อาจจะ ๑๑ ตันกรอส เก็บตั้งพันก็ได้ผมเข้าใจว่า ตามกฎหมายนี้มันเป็นบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติ นะครับ กำหนดอัตราสูงสุดและกฎหมายคงจะให้มือออกประกาศกฎกระทรวงว่าภายในอัตรา

สูงสุดนี้ ๑๐ ตันกระสอบเท่านั้น ๑๑ ตันถึง ๒๐ ตันเท่านั้น ๒๑ ตัน ถึง ๕๐ ตันเท่านั้น คงจะชวยละเอียดลงไป เพราะผมเห็นท่านรัฐมนตรีเอามาอ่านเมื่อตะกี้ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นจริง ผมก็ไม่ขัดข้องในอัตราสูงสุดนี้แหละครับ ขอคำชี้แจงครับ

นายสวัสดิ์ อุทัยศรี : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ อุทัยศรี ครับ กระผมคิดว่าอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมชี้แจงว่า ถ้าจะมีจดเรือไทยอย่างสูงสุด ๑ พันบาทนั้น กระผมคิดว่าน้อยเกินไป ต่ำมาก ในเมื่อการวิวัฒนาการของการเดินเรือสมัยนี้ นะครับ เราคิดว่า ๑๐ ตันก็เสีย ๑ พัน จะมาเทียบกับ ๑๐ ตัน หมิ่นตัน แสตันและจะ ล้านตันในไม่ช้านี้มันเท่ากับเรือขนาดเล็ก ๆ เท่านั้นเอง ๑๐ ตันนี่นะครับ ๑๐ ตันนี่ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงเก็บไปสักว่าร้อยบาทก็ตาม แต่ว่าถ้าเรือแสตัน พันบาทนี้มัน จะเทียบส่วนไม่ได้เลยนะครับ

อีกประการหนึ่งที่กระผมสงสัยอยู่อย่างหนึ่ง ที่กระผมเห็นด้วยหากว่าแก้พระราชบัญญัติเดินเรือไทยนี้ทั้งฉบับด้วยจะเป็นการดี เท่าที่กระผมอยู่ที่กรมศุลกากรนั้นได้ประชุม กับกรมเจ้าท่า มีข้อขัดข้องหลายเรื่องที่ทำให้อุปสรรคในการที่จะดำเนินการในด้านอื่น ๆ นอกจาก จดทะเบียนอย่างเดียว คือในด้านการปราบปรามของลักลอบหนีศุลกากรอะไรต่าง ๆ นี้มี อุปสรรคมากมายเหลือเกิน เพราะพระราชบัญญัตินี้ไม่เปิดโอกาสให้ อีกอย่างหนึ่งในข้อที่ กระผมมีความสงสัยว่า ค่าธรรมเนียมตามหมายเหตุแก้ไขข้อความในสัญญาข้อ ข. ในอันดับที่ ๓ เพิ่มทุนทรัพย์ เดิมนั้นกำหนดว่าหนึ่งร้อยบาทหรือต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท ค่าธรรมเนียม ๑ บาท หนึ่งร้อยบาทต่อ ๆ ไป ๒๐ สตางค์ แต่เดี๋ยวนี้กำหนดใหม่หนึ่งหมื่นบาทเก็บ ๕๐ บาท ถ้า เทียบกับครั้งก่อนนี้แล้วก็หนึ่งหมื่นบาทจะกลายเป็น ๑๐๐ บาท อันนี้ก็กลับเป็นลดลงเหลือ ๕๐ บาท ส่วนเกินกว่าหนึ่งร้อยบาทเก็บร้อยละ ๒๐ สตางค์นั้น ก็เท่ากับหนึ่งหมื่นบาทละ ๒๐ บาท ส่วนค่าธรรมเนียมอื่น ๆ นั้นเก็บเพิ่มขึ้น แต่อันนี้ลดลงก็ไม่ทราบว่ามีวัตถุประสงค์ อย่างไร อยากจะทราบ ขอเหตุผลด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลจะชี้แจงใหม่ครับ หรือไม่ชี้แจง

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนตามคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า การแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้

ควรจรรวมแก้ไขครั้งเดียวกัน รอแก้ไขละนิดละหน่อยนั้นไม่สมควร ขอประทานกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติเรือไทยที่กำลังร่างจะแก้ไขและมีการส่งกายนากันเป็นการใหญ่ ที่ขออนุญาตเพิ่มอัตราเก็บค่าธรรมเนียมที่ได้เสนอนี้ เห็นว่าเป็นรายได้ที่รัฐพึงจะได้ และไม่ควรจรรอ เพราะว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติเรือไทยนี้โยงไปมากมายนานแล้วเกี่ยวกับการที่เราจะเข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญาซึ่งเราเรียกว่าอินโคล (INCOL) เวลา นี้ เพราะได้มีการส่งผู้แทนเข้าไปประชุม และเราจะต้องปฏิบัติตาม ความหวังโยต่าง ๆ ที่ในฐานะเรือไทยถือเป็นเรือเดือนนั้น สิ่งเหล่านี้คิดว่าแก้ไขกฎหมายเหล่านี้ได้ไม่ช้า เพราะเรากำลังจะเสนอร่างพระราชบัญญัติ และมีสนธิสัญญาและมีอนุสัญญาหลายฉบับที่กำลังร่างอยู่ ส่วนอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งท่านสมาชิกผู้หนึ่งคิดว่าจะมีอัตราต่างกันไปในข้อที่ว่าการเพิ่มทุนทรัพย์ค่าธรรมเนียมตามหมายเหตุแก้ไขข้อความในสัญญาข้อ ก. ไม่เพิ่มทุนทรัพย์ครั้งละ ๒๐ บาท ข้อ ข. เพิ่มทุนทรัพย์ หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาทครั้งละ ๕๐ บาท หนึ่งหมื่นบาทหลังหรือเศษของหนึ่งหมื่นบาท ครั้งละ ๒๐ บาท แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ บาท มีรายละเอียดอันนั้นซึ่งของท่านนั้นบอกว่าไม่เพิ่มทุนทรัพย์ ไม่เกินครั้งละ ๕๐ สตางค์ เพิ่มทุนทรัพย์ หนึ่งร้อยบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท ไม่เกินครั้งละ ๑ บาท หนึ่งร้อยบาทหลังหรือเศษของหนึ่งร้อยบาท ไม่เกินครั้งละ ๒๐ สตางค์ แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐ บาท

นายจักรชัย จรรย์เวชวัฒนา : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมจักรชัย จรรย์เวชวัฒนา เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเรือไทยนั้น จะให้ขึ้นหรือไม่ขึ้นนั้น กระผมมีความเห็นว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลได้เงินเกี่ยวกับขึ้นค่าธรรมเนียมหรือค่าจดทะเบียนต่างๆ นั้น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์กับประชาชนหรือกรรมาชีพหรือกำนันผู้ใหญ่บ้านเพื่อจะได้รับผลประโยชน์บ้าง กระผมก็เห็นด้วย แต่ถ้าหากให้ไปง่ายๆ กระผมไม่ทราบว่าจะขึ้นหรือขึ้นค่าต่างๆ นั้น จะขึ้นราคาไปอีกมากไหมครับ กระผมมีความเห็นเท่านั้นละครับ ขอกราบเรียนกับสมาชิกสภานิติบัญญัติไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณพิชัยครับ

นายพิชัย รัตตกุล : ท่านประธาน กระผม พิชัย รัตตกุล กระผมคิดว่าสภานี้ อาจจะต้องตัดสินใจได้แล้วว่าเราไม่สามารถรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ เหตุผลก็คือว่า

๑. ท่านรัฐมนตรีเองยอมรับว่าได้ดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาอย่างรีบด่วน

๒. ท่านยอมรับว่าเวลานี้รัฐบาลกำลังพิจารณาทำสัญญาพระราชบัญญัติเรือไทยอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วท่านก็ยอมรับสารภาพออกมาว่าเหตุผลที่ต้องขอเสนอขึ้นมานี้ก็เพื่อที่จะเป็นรายได้ของรัฐเพิ่มขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็ยอมรับว่ากำลังจะปรับปรุงกฎหมายฉบับแม่ให้เรียบร้อย การยอมรับนี้กระผมว่าเป็นเรื่องดีครับ แต่ว่ากระผมรู้สึกว่ามีข้อบกพร่องคนไทยเราเลยทุกสัปดาห์ที่เราเข้ามานั่งในสภานี้ทุกสัปดาห์ จะต้องมีการอภิปรายอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งในการที่จะมาขึ้นภาษีกับราษฎรไม่ว่าสัปดาห์ไหนทั้งสิ้น ท่านรัฐมนตรีกล่าวถึงว่าอัตราค่าธรรมเนียมปัจจุบันนี้เรือไทยที่ต่ำกว่า ๕ ตันกรอสเสีย ๓ บาทนั้น กระผมก็มีรูปถ่ายทะเบียนเรือ ค่าธรรมเนียมมาอันหนึ่ง กระผมขออีกครึ่งหนึ่งครับท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีกล่าวว่าเรือไทยปัจจุบันนี้ที่เสียค่าธรรมเนียมในอัตราปัจจุบันนั้นน่าจะต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอสแล้วเสีย ๓ บาท ทะเบียนเรือลำนี้หน้าหนัก ๕ ตันกรอสครึ่ง ๕ ตันกรอสครึ่งเสียค่าธรรมเนียม ๖๐ บาท ถ้าหากถือตามหลักอันนี้แล้วเพิ่มจาก ๓ บาทเป็น ๒๐ บาท ท่านเสนอเข้ามาแล้ว ๗ เท่า ก็แปลว่าเรือลำนี้ซึ่ง ๕ ตันครึ่งเท่านั้นเองจะเสียเงินถึง ๔๐๐ กว่าบาท ค่าธรรมเนียมจาก ๖๐ บาท เป็น ๔๐๐ กว่าบาทครับท่านประธาน อันนี้กระผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าเราจะคิดเลือดกับปูหรืออย่างไร อีกอันหนึ่งมีท่านสมาชิกพูดถึงเรือใหญ่ๆ แสนตันล้านตันอะไรทำนองนั้น กระผมไม่อยากจะพูดอย่างนั้นครับ กระผมอยากจะทำให้พวกท่านสมาชิกได้โปรดนึกถึงว่าพวกเรือเจ้าของเรือเหล็กที่ท่ากินที่แกมีเรือเหล็กที่บรรทุกทราย นี่แหละครับแกเวลานี้ต้องเสียอยู่ปีละประมาณ ๔๐๐ บาทที่บรรทุกทรายได้ประมาณ ๒๐๐ คิว เจ้าของเรือหรือคนที่มีอาชีพในการไปขนทรายมาขายนี่แหละครับแกอยู่ที่นั่นแกกินอยู่หลับนอนในเรือนั้นเลย แล้วเวลานี้แกเองก็แย้อยู่แล้วในการที่เสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเรือแต่ละปีนี้ ๔๐๐ บาท ๕๐๐ บาทต่อปีนี้ ถ้าหากเราขึ้นไปในอัตรา ๗ เท่าอย่างกระผมว่านี่เป็น ๑,๐๐๐ บาทนี้แล้วเวลานี้แกเสีย ๔๐๐ บาท ถ้า ๗ เท่าแล้วจะเป็นเงินที่พันบาท กระผมว่ามันก็ออกจะสูงไปเพราะเหตุว่าถ้าหากจะคำนึงถึงว่าเจ้าของเรือที่ไปขนทรายมาขายนั้นแกเป็นคนจน ๖๐ เปอร์เซ็นต์เป็นคนจนครับ กินนอนอยู่ในเรือนั้นเอง แล้วเวลานี้แกก็ทนไม่ไหวอยู่แล้ว เพราะเมื่อเร็วๆ นี้เองก่อนที่แกจะสามารถไปเอาทราย มีบริษัทดูดทราย บริษัทดูดทรายนี้มีค่าหัวคิว ๆ ละ ๓ บาท หัวคิว ๓ บาทนี้ก็ควรต้องให้พวกมีอิทธิพล เมื่อก่อนนี้แกก็แย้อยู่แล้วท่านประธานครับ

ถ้าหากเราขึ้นค่าธรรมเนียมโดยที่เราไม่ใช้เวลามาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอันแท้จริงนั้น โดยถี่ถ้วนแล้ว กระผมก็คิดว่าคงจะไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะเรียนขอความกรุณาท่านประธานครับ แล้วขอความกรุณารัฐบาลเมื่อรัฐบาลยอมรับแล้วว่ากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรือไทยนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วนอยู่แล้ว การที่เราจะรีบรัดเก็บเงินมกราคมหรือกุมภาพันธ์ต้นปีนี้ กระผมคิดว่าถ้าหากเราจะรอไปอีกปีหนึ่งก็ไม่ถึงกับขึ้นหน้ายกการหนัก จึงอยากจะขอความกรุณารัฐบาลและขอความกรุณาท่านสมาชิกครับว่าอย่าไปคิดถึงเรื่องเรือแสนตันหรือล้านตัน คิดถึงเจ้าของเรือเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่แกมีเรืออยู่ที่นี่ครับซึ่งแกต้องรับภาระหนักอยู่แล้วต้องหนักขึ้นไปอีกเช่นนี้แล้ว เราสมควรหรือไม่ที่จะผลักภาระเหล่านี้ไปสู่คนจนเหล่านั้นอีก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประพันธ์ศักดิ์ครับ

นายประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร ท่านผู้เป็นประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร อยากจะขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้เกี่ยวกับเหตุผลในการขึ้นค่าธรรมเนียมซึ่งสูงเกินกว่าปกติ แล้วก็โดยมีความมุ่งหมายในการที่จะได้เงินมาเพราะเหตุว่าอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้กล่าวแล้วว่ากำลังพิจารณากฎหมายอยู่อย่างรีบด่วน เพราะฉะนั้นก็น่าจะนำเรื่องนี้ไปพิจารณาอยู่ในเรื่องเดียวกัน ผมมีความเห็นว่าการเสนอกฎหมายต่าง ๆ นั้น ถ้าเมื่อทางรัฐบาลจะได้กรุณาให้ความไว้วางใจว่าสมาชิกสภานิติบัญญัตินี้ก็หวังที่จะช่วยกันเสริมสร้าง หรือช่วยกันในการออกความคิดเห็นช่วยกันกลั่นกรองเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติแล้ว น่าจะมีวิธีการเสนอที่ครบถ้วนรัดกุม คือหมายความว่าอย่างน้อยก็ควรจะมีบัญชีเปรียบเทียบ ผมคิดว่าจะเป็นการเสียพลังงานไปโดยเปล่าประโยชน์ที่สมาชิกแต่ละคนจะต้องวิ่งไปหาข้อมูลเอกสารกันเอง นอกจากนั้นในอนาคตผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะเหลือเกินที่ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติใดนั้นควรที่จะเสนอที่เรียกว่าแบ็คกราวนด์ เปเปอร์ (background paper) คือเป็นเอกสารที่ชี้ให้เห็นสถานภาพ ปัญหา รวมทั้งปัญหาอุปสรรคทั้งเรื่องความเป็นไปและสถิติต่าง ๆ ผมคิดว่าถ้าเมื่อจะกระทำในลักษณะนี้แล้ว จะช่วยได้มากเพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ทำงานบริหารนั้นรู้ข้อมูลข้อเท็จจริงเป็นอย่างดีแล้วก็จะเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และก็ทางสภาคงจะช่วยกันให้ความคิดความอ่านและเจ้าหน้าที่ก็จะได้รับข้อคิดเห็นต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่าใน

การเสนอร่างพระราชบัญญัติอื่นๆ ก็เช่นเดียวกันเราน่าจะสร้างประเพณีอันหนึ่งขึ้นมา คือ ประเพณีแห่งความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และก็ช่วยกันกลั่นกรองงานเพื่อชาติบ้านเมือง ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ ผมจึงขอเสนอความเห็นดังนี้ และนอกจากนั้นยังเห็นการเสนอ ครั้งนี้น่าจะมีพระราชบัญญัติเรือไทยแนบมาด้วย ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยมากกว่าที่จะทำให้เกิดผลเสียหายใด ๆ ผมขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : ผมขอเสนอปิดการอภิปรายครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดการอภิปรายแล้วครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจะขอความกรุณา อภิปรายนิดเดียวครับ คือว่าตามที่ท่าน.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยวครับ ไม่ได้หรอกครับ มีท่านสมาชิก เสนอขอปิดอภิปรายแล้วครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา : ถ้าอย่างนั้นผมขอเสนอเปิดอภิปรายต่อครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดอภิปรายและก็ได้ เปิดอภิปรายต่อไป ผมจะขออนุญาตที่ประชุมครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าจะควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายต่อไป ผมจะขออนุญาตต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเรือไทย

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือวิสามัญ

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือวิสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือวิสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือวิสามัญชุดการเศรษฐกิจพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดแปรญัตติตามข้อบังคับ บัดนี้หมดระเบียบวาระประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณท่านสมาชิก ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

